

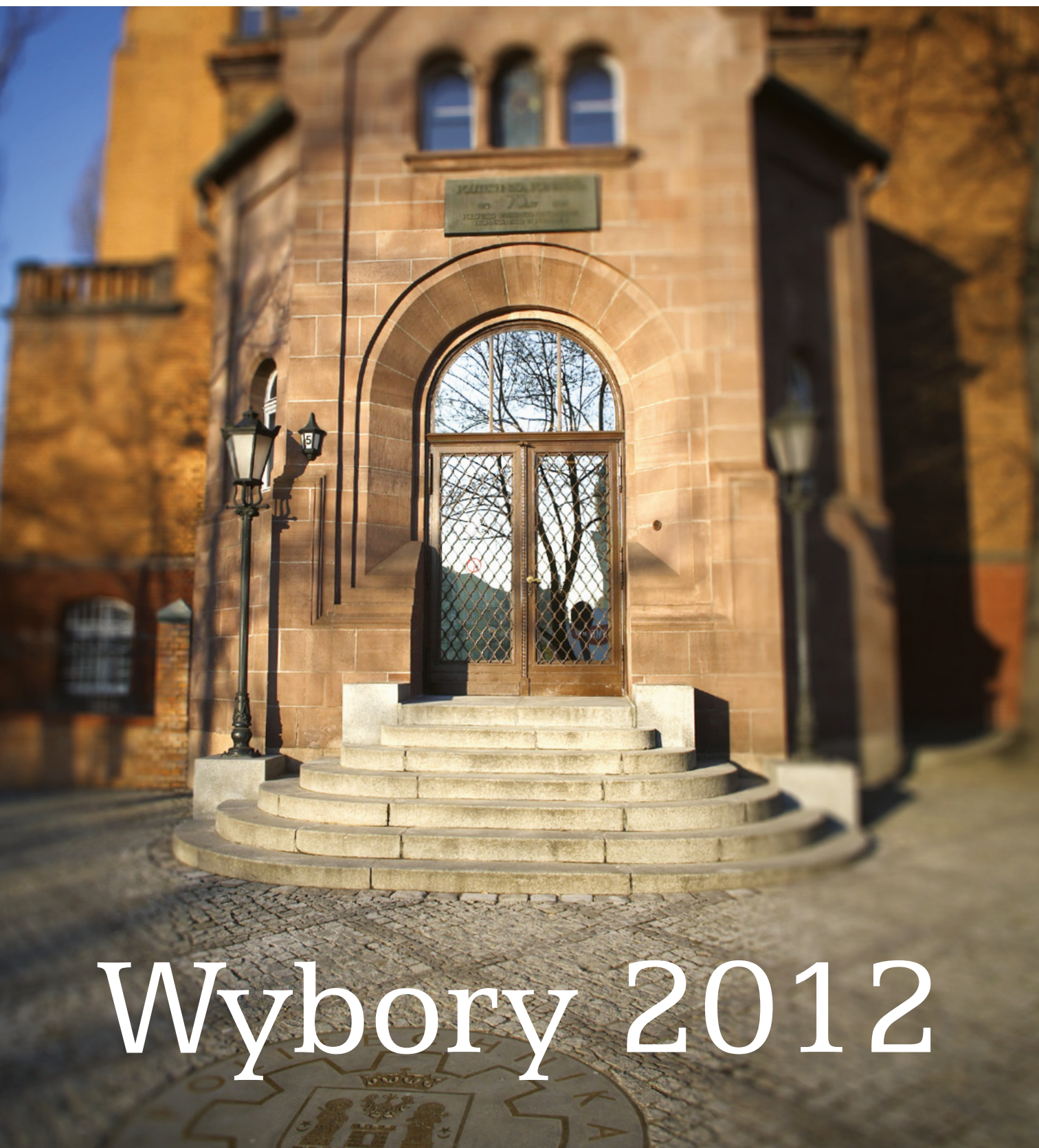
Głos Politechniki

MARZEC 2012

Rok XXI NR 02 (166) • ISSN 1233-5444

PISMO POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

Wybory 2012

Rektorem Politechniki Poznańskiej na kadencję 2012-2016 został wybrany prof. dr hab. inż. Tomasz Łodygowski

Wybory odbyły się w dniu 21 marca 2012 r.
w Centrum Wykładowo-Konferencyjnym PP,
przy ul. Piotrowo 2, w Poznaniu.

W NUMERZE:

Senat	2
Wybory Prorektorów na kadencję 2012-2016	4
Aktualności	5
Umowa Politechniki Poznańskiej z Budimexem	9
Trzecie miejsce Politechniki Poznańskiej - prorektor ds. kształcenia S. Trzcieliński podsumowuje rekrutację	10
O jakości edukacji w Polsce	12
Politechnika Poznańska w mediach w roku 2011	16
NSEW Aqua	18
„Zapytaj bibliotekarza” na czacie	19
Festiwal Nauki i Talentu w Iwnie	21
Piekietko!	22
Międzynarodowy Tydzień Kulturalny 2012 w Duderstadt	23
Akademickie Mistrzostwa Polski w narciarstwie i snowboardzie	24
Koło Naukowe PRIME	25
Newsletter	26
Media o nas	28
Eurostudenci 2012	31

REDAKCJA

Jolanta Szajbe - redaktor naczelna
Skład redakcji: Iwona Kawiak, Wojciech
Jasiecki, Joanna Jaszczyszyn

ADRES REDAKCJI

Politechnika Poznańska,
pl. Marii Skłodowskiej-Curie 5,
pok. 409, 60-965 Poznań,
tel. 665 3610, faks 665 3752
glos.politechniki@put.poznan.pl

WYDAWCA

Politechnika Poznańska, pl. Marii
Skłodowskiej-Curie 5, 60-965 Poznań

DRUK

Zakład Poligrafii i Reklamy
Druk Kolor Offset S.C.
Marek Borecki & Wanda Borecka
ul. Kottątaja 9; 46-203 Kluczbork
Nakład: 1500 egz.

WSPÓŁPRACOWNICY:

Wydział Architektury: dr inż. arch. Anna Sygulska; **Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska:** prof. dr hab. Janusz Wojtkowiak; **Wydział Budowy Maszyn i Zarządzania:** dr Marek Maik, inż. Tomasz Nazdrowicz; **Wydział Elektryczny:** mgr Ewa Szloser; **Wydział Fizyki Technicznej:** dr hab. Arkadiusz Ptak; **Wydział Informatyki:** mgr inż. Katarzyna Matkowska; **Wydział Inżynierii Zarządzania:** dr Ewa Badzińska; **Wydział Maszyn Roboczych i Transportu:** mgr inż. Katarzyna Wojciechowska; **Wydział Technologii Chemicznej:** mgr Maciej Raciborski; **Studium Języków Obcych:** mgr Aneta Marciniak; **Studium Wychowania Fizycznego i Sportu:** mgr Wojciech Weiss; **Era Inżyniera:** mgr Marta Kicińska-Nowak; **Centrum Praktyk i Karier:** Radio AFERA: mgr Piotr Graczyk, mgr Bartłomiej Nowak; **Uczelniane Centrum Kultury:** mgr Marzenna Biegała-Howorska; **Przedstawiciele samorządu i innych organizacji studenckich**

Redakcja zastrzega sobie prawoskracania, redagowania otrzymanych materiałów i zmian tytułów. Teksty przyjmujemy wyłącznie w formie elektronicznej (płyta CD, DVD, pendrive, e-mail).

Opinie zawarte w publikacjach są sprawą autorów i nie muszą odzwierciedlać stanowiska redakcji GP i władz uczelni.

SENAT

Posiedzenie Senatu Akademickiego Politechniki
Poznańskiej - 25 stycznia 2012 r.

G ości na posiedzeniu byli prof. dr hab. inż. Stefan Jan Kowalski, przewodniczący Uczelnianej Komisji Wyborczej oraz prof. dr hab. inż. Andrzej Garstecki z Instytutu Konstrukcji Budowlanych – autor opinii w sprawie nadania prof. Zenonowi Mrozowi tytułu doktora honoris causa Politechniki Białostockiej.

Opinia Senatu PP w sprawie nadania tytułu doktora honoris causa Politechniki Białostockiej prof. Zenonowi Mrozowi

Prof. A. Garstecki przedstawił, opracowaną przez siebie, opinię o dorobku i osiągnięciach prof. Zenona Mroza, w związku z inicjatywą nadania Mu tytułu doktora honoris causa Politechniki Białostockiej. W swojej opinii stwierdza między innymi: „...*Nie ulega żadnej wątpliwości, że prof. Zenon Mróz należy do grona najwybitniejszych na świecie uczonych w zakresie szeroko rozumianych nauk technicznych, a w szczególności mechaniki materiałów i konstrukcji. Ma wielkie zasługi dla rozwoju nauki. Nadanie Panu Profesorowi Zenonowi Mrozowi Doktoratu Honoris Causa Politechniki Białostockiej jest w pełni uzasadnione*”.

Senat Akademicki Politechniki Poznańskiej, poparł wniosek Senatu Politechniki Białostockiej, o nadanie tytułu doktora honoris causa Politechniki Białostockiej prof. Zenonowi Mrozowi oraz przyjął recenzję w tej sprawie, przygotowaną przez prof. dr hab. inż. Andrzeja Garsteckiego, jako opinię Senatu Akademickiego Politechniki Poznańskiej.

Uchwalenie ordynacji wyborczej na kadencję 2012-2016

Po wysłuchaniu wystąpienia prof. S. J. Kowalskiego, Przewodniczącego Uczelnianej Komisji Wyborczej, Senat zatwierdził ordynację wyborczą wraz z zaproponowanymi zmianami.

Sprawy osobowe

Senat pozytywnie zaopiniował wnioski o zatrudnienie dr hab. inż. Macieja Szumigala i dr hab. inż. Anity Uściłowskiej na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres pierwszych pięciu lat

Sprawozdanie z realizacji remontów w roku 2011 oraz plan remontów centralnych i inwestycji na rok 2012

Dr inż. J. Napierała, kanclerz PP, przedstawił informację na temat realizacji remontów w 2011 roku oraz plan remontów na rok 2012. W swojej wypowiedzi zwrócił uwagę m.in. na: koszt całkowity przeprowadzonych remontów oraz zakres wykonanych prac; źródła finansowania remontów; przyczyny opóźnień

Posiedzenie Senatu Akademickiego Politechniki
Poznańskiej - 15 lutego 2012 r.

R ektor PP Adam Hamrol wręczył akty zatrudnienia na stanowisko profesora na okres pierwszych

w realizacji niektórych prac remontowych; ogólną kwotę środków finansowych przeznaczonych na realizację planowanych remontów; zakres prac, które będą prowadzone w poszczególnych obiektach; realizację prac adaptacyjnych (remonty pomieszczeń pozostałych po przeprowadzkach). Senat przyjął sprawozdanie z realizacji remontów w roku 2011.

Informacja o współpracy międzynarodowej

Dr hab. inż. A. Rakowska, prof. nadzw. PP, prorektor ds. nauki, przedstawiła dane dotyczące współpracy międzynarodowej PP w roku 2011. W swojej wypowiedzi zwróciła uwagę m.in. na: wyjazdy zagraniczne pracowników PP oraz przyjazdy gości zagranicznych; przynależność PP do organizacji międzynarodowych; staże naukowe i szkolenia; średnie koszty wyjazdów zagranicznych; umowy zawierane z partnerami zagranicznymi; realizację programów międzynarodowych. Senat przyjął informację na temat funkcjonowania współpracy międzynarodowej.

Sprawy bieżące

Rektor PP poinformował, że Rektor Politechniki Koszalińskiej zwrócił się do Senatu Politechniki Poznańskiej z prośbą o przygotowanie opinii i poparcie wniosku o nadanie tytułu doktora honoris causa tej Uczelni prof. Michałowi Białce. Senat powierzył prof. zw. dr hab. inż. J. Węglarzowi przygotowanie opinii o dorobku naukowym prof. Michała Białki.

Red.

podziękowania złożył dr hab. inż. Maciej Szumigala.

Wniosek o wszczęcie postępowania o nadanie tytułu doktora honoris causa Politechniki Poznańskiej prof. Januszowi Rajskiemu

Dr hab. inż. P. Szulakiewicz, prof. nadzw. PP, przedstawił sylwetkę Kandydata, przebieg Jego pracy zawodowej, dorobek naukowy, dydaktyczny, organizatorski i w zakresie kształcenia kadry, a także działalność na rzecz rozwoju polskiego środowiska akademickiego. Zwrócił szczególną uwagę na niezwykle owocną współpracę prof. J. Rajskiego z Politechniką Poznańską. Senat postanowił wszczęć postępowanie w sprawie nadania prof. J. Rajskiemu tytułu doktora honoris causa Politechniki Poznańskiej.

Opinia Senatu PP w sprawie nadania tytułu doktora honoris causa Politechniki Koszalińskiej prof. Michałowi Białce

Prof. J. Węglarz przedstawił, opracowaną przez siebie, opinię o dorobku i osiągnięciach prof. Michała Białki, w związku z inicjatywą nadania Mu tytułu doktora honoris causa Politechniki Koszalińskiej. W swojej opinii stwierdził między innymi: „...*Prof. Michał Białko ma wybitny dorobek naukowy, jest twórcą uznanej szkoły naukowej, a także aktywnym organizatorem życia naukowego. O uznaniu dla Jego dorobku i pozycji w środowisku naukowym świadczą m.in. nadane Mu honorowe doktoraty Institut National*

Polytechnique de Toulouse (1995) oraz Politechniki Gdańskiej (2008). Prof. M. Białko znacząco przyczynił się do powstania i rozwoju Politechniki Koszalińskiej. Wniosek o nadanie mu honorowego doktoratu tej uczelni uważam za w pełni zasadny...”. Senat Akademicki Politechniki Poznańskiej poparł wniosek Senatu Politechniki Koszalińskiej o nadanie tytułu doktora honoris causa Politechniki Koszalińskiej prof. Michałowi Białce oraz przyjął recenzję w tej sprawie, przygotowaną przez prof. zw. dr hab. inż. Jana Węglarza jako opinię Senatu Akademickiego Politechniki Poznańskiej.

Przekształcenie kierunku „Zarządzanie” w kierunku „Inżynieria zarządzania” oraz przyjęcie kierunkowych efektów kształcenia

Prof. L. Pacholski przedstawił Senatorom przyczyny, dla których powinniśmy dokonać takiego przekształcenia kierunku. Dr hab. inż. S. Trzcieliński, prof. nadzw. PP; prorektor ds. kształcenia przedstawił i szczegółowo omówił efekty kształcenia przewidziane dla kierunku „Inżynieria zarządzania”. Zwrócił uwagę na zapisane efekty obszarowe i kierunkowe oraz efekty inżynierskie. Senat pozytywnie zaopiniował przekształcenie kierunku „Zarządzanie” w kierunku „Inżynieria zarządzania”, a także przyjął kierunkowe efekty kształcenia.

Sprawa sprzedaży nieruchomości przy ul. Strusia

Rektor poinformował zebranych o konieczności zmiany treści uchwały, w której Senat w 2006 roku wyraził zgodę na sprzedaż nieruchomości przy ul. Strusia. Uchwała ta zawierała zapis dedykujący przeznaczenie uzyskanych ze sprzedaży środków finansowych wyłącznie na powiększenie bazy dydaktycznej Uczelni przy ul. Nieszawskiej. W sytuacji, gdy zdecydowano o koncentracji wszystkich obiektów dydaktycznych na Kampusie Warta (Strategia Rozwoju PP), zapis ten stał się bezprzedmiotowy. Rektor zaproponował nowy zapis Uchwały. Senat wyraził zgodę na sprzedaż nieruchomości przy ul. Strusia i przeznaczenie uzyskanych środków na powiększenie bazy dydaktycznej Kampusu Warta.

Sprawa inwestycji „Hala sportowa”

Rektor poinformował o pozyskaniu przez Uczelnię terenów tzw. Pocztownca. W związku z powyższym nastąpiły zmiany planów rozbudowy sali gimnastycznej. Senat wyraził zgodę na realizację inwestycji o nazwie „Hala sportowa Politechniki Poznańskiej”.

Sprawa zgody na realizację inwestycji „Nadbudowa Łącznika”

Rektor poinformował zebranych o celach, dla których chcemy realizować tę inwestycję, przedstawił projekt nadbudowy Łącznika. Senat wyraził zgodę na realizację tej inwestycji.

Sprawy bieżące

Rektor Adam Hamrol poinformował, że Rektor Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy zwrócił się do Senatu Politechniki Poznańskiej z prośbą o przygotowanie opinii i poparcie wniosku o nadanie tytułu doktora honoris causa tej Uczelni prof. Michałowi Kleiberowi. Senat powierzył prof. dr hab. inż. T. Łodygowskiemu przygotowanie opinii o dorobku naukowym prof. Michała Kleibera.

Rektor PP poinformował również, iż Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego, zwrócił się do Senatu Politechniki Poznańskiej z prośbą o przygotowanie opinii i poparcie wniosku o nadanie tytułu doktora honoris causa tej Uczelni prof. Marianowi Piotrowi Kaźmierkowskiemu. Senat powierzył prof. dr hab. inż. K. Zawirskiemu przygotowanie opinii o dorobku naukowym prof. Mariana Kaźmierkowskiego.

W związku z pracami, jakie trwają nad opracowaniem wzoru dyplomu nadawanego przez naszą Uczelnię, zaistniała konieczność modyfikacji logotypu PP. Senat zatwierdził nowe logo (dwujęzyczne).

Rektor poinformował także o podpisaniu umowy dającej nam możliwość współpracy w ramach sieci Santander Universidades; zbliżającym się terminie oraz zasadach przeprowadzenia oceny nauczycieli akademickich.

Red.

Politechnika Poznańska wybrała **PROREKTORÓW**

N A K A D E N C J Ę 2 0 1 2 - 2 0 1 6

Na prorektorów Politechniki Poznańskiej na kadencję 2012-2016 zostali wybrani:

dr hab. Jacek GOC, prof. nadzw. PP
- **prorektor ds. kształcenia**

prof. dr hab. inż. Joanna JÓZEFOWSKA
- **prorektor ds. nauki**

prof. dr. hab. inż. Jan ŻUREK
- **prorektor ds. współpracy z gospodarką**

dr hab. inż. Stefan TRZCIELIŃSKI, prof. nadzw. PP
- **prorektor ds. edukacji ustawicznej**

Wybory odbyły się w dniu 18 kwietnia 2012 r. w Centrum Wykładowo-Konferencyjnym PP, przy ul. Piotrowo 2 w Poznaniu.

A K T U A L N O Ś C I

LAUREACI TOP 500 INNOVATORS

Dr hab. inż. Robert Wrembel, prof. nadzw., prodziekan Wydziału Informatyki i dr inż. Magdalena Diering z Zakładu Zarządzania Produkcją, znaleźli się w grupie 80 naukowców i menadżerów innowacji - laureatów programu „Top 500 Innovators”. Laureaci wyjadą do najlepszych ośrodków naukowych świata, gdzie dowiedzą się, jak skutecznie komercjalizować efekty badań naukowych.

Nagroda burmistrza Wolsztyna dla Rektora Politechniki Poznańskiej

W dniu 6 marca br. Rektor Politechniki Poznańskiej prof. dr hab. inż. Adam Hamrol odebrał z rąk burmistrza Miasta Wolsztyna Andrzeja Rogozińskiego „Nagrodę za Promowanie i Wkład w Rozwój Miasta i Gminy Wolsztyn”.

Nagroda Burmistrza Wolsztyna jest uhonorowaniem osób, firm i instytucji, które poprzez swoje działania znacząco wpływają na rozwój i promowanie miasta i gminy Wolsztyn.

To już druga edycja programu finansowego przez MNiSW ze środków europejskich. Podczas dwumiesięcznych staży naukowcy szkolą się w zakresie współpracy nauki z gospodarką, zarządzania badaniami naukowymi i komercjalizacji ich efektów. Przyglądają się też działaniu zagranicznych firm, w których istotną rolę odgrywa komercjalizacja wyników badań, spotykają się z przedsiębiorcami i przedstawicielami *venture capital* oraz wzbogacają swoje pomysły na prowadzenie badań naukowych.

„Top 500 Innovators” to największy w historii program szkoleniowy dla osób zajmujących się badaniami naukowymi i komercjalizacją ich wyników. Wierzę, że pomoże zrewolucjonizować polskie myślenie o współpracy nauki z gospodarką - skomentowała Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Barbara Kudrycka.

Wyszukujemy utalentowanych i pełnych pasji ludzi, którzy podczas dwumiesięcznych staży w najlepszych ośrodkach świata mają okazję spotkać najwybitniejszych współczesnych innowatorów nauki i biznesu. Przywożą do Polski inspiracje, którymi zarażają innych. Wspólnie budujemy nową kulturę innowacyjności - zaznaczyła minister.

Do drugiej edycji zgłosiło się aż 235 kandydatów z wyższych uczelni, instytutów badawczych, instytutów PAN i centrów transferu technologii w całej Polsce. 158 kandydatów zaproszono na rozmowy kwalifikacyjne w języku angielskim, w których oceniano dotychczasowe sukcesy komercjalizacyjne, innowacyjność podejmowanych projektów, ale też zdolności komunikacyjne i znajomość języka obcego. Z tego grona wyłoniono ostatecznie 80 finalistów. Reprezentują oni aż 50 instytucji naukowych z całej Polski. Wyruszą na szkolenia w dwóch grupach - w kwietniu i październiku 2012 r.

Politechnika Poznańska w programie Eurostudenci 2012

W lutym br. w siedzibie spółki Infrastruktura Euro Poznań 2012 podsumowano II edycję staży studenckich prowadzonych w ramach akcji „Eurostudenci”.

Program staży studenckich daje studentom możliwość odbycia w trakcie trwania roku akademickiego 3-miesięcznych staży przy wybranym projekcie inwestycyjnym. W tej edycji w programie wzięło dziesięciu studentów z poznańskich uczelni, w tym z Politechniki Poznańskiej.

Studenci pracowali przy najważniejszych inwestycjach infrastrukturalnych związanych z UEFA EURO 2012 w Poznaniu. Studenci pomagali zespołom odpowiedzialnym m.in. za modernizację ul. Grunwaldzkiej czy budowę trasy tramwajowej na Franowo.

Początek trzeciej edycji programu Eurostudenci 2012 planowany jest na dzień 12 marca br.

NAGRODA MIASTA POZNANIA DLA NASZYCH ABSOLWENTÓW

Już po raz ósmy Miasto Poznań przyznało nagrody za najlepsze prace magisterskie i doktorskie.

Wśród nagrodzonych w kategorii prac magisterskich znaleźli się Rafał Kabaciński i Mateusz Kowalski z Politechniki Poznańskiej. Wyróżnioną pracę pt. „Metody i algorytmy klasyfikacji naczyń krwionośnych na obrazach dłoni i nadgarstka zarejestrowanych w bliskiej podczerwieni (projekt zespołowy)” napisali pod kierunkiem prof. dra hab. inż. Andrzeja Kasińskiego.

Ponadto w kategorii prac doktorskich wyróżnienie otrzymała Teresa Kubiak za pracę pt. „Projektowanie stacji recyklingu samochodów w oparciu o zintegrowany system ochrony środowiska” napisaną pod kierunkiem prof. dra hab. inż., dra nauk hum. Jana Gronowicza, obronioną także na Politechnice Poznańskiej.

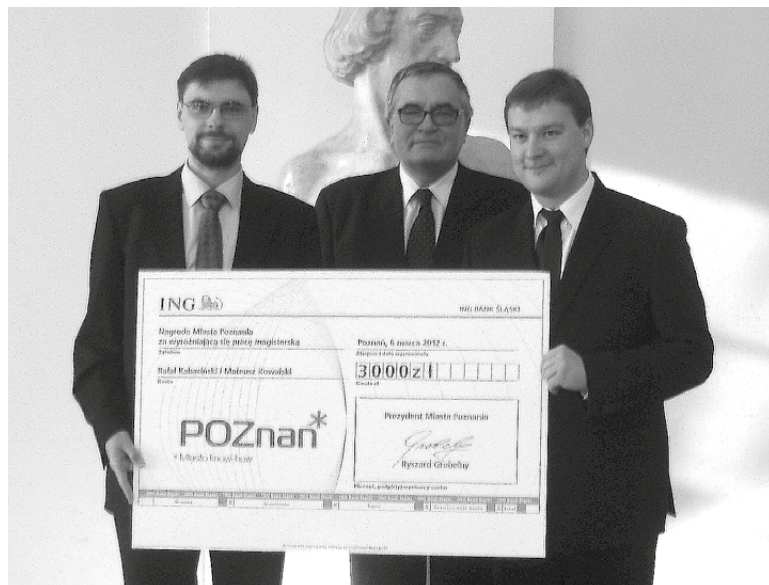

Marek Fertsch – członkiem IFPR (Międzynarodowe Stowarzyszenie Badań nad Produkcją)

Dr hab. inż. Marek Fertsch, prof. nadzw. - wybrany na członka Zarządu Międzynarodowego Stowarzyszenia Badań nad Produkcją IFPR (International Foundation for Production Research).

Podczas międzynarodowej konferencji dotyczącej badań w dziedzinie inżynierii produkcji - 21 ICPR International Conference on Production Research, która odbyła się w Stuttgarcie (Niemcy), dr hab. inż. Marek Fertsch, prof. nadzw., został wybrany na członka Zarządu Międzynarodowego Stowarzyszenia Badań nad Produkcją IFPR (International Foundation for Production Research). Stowarzyszenie to zrzesza wiodących naukowców z kilkunastu państw Ameryki Północnej i Południowej, Azji, Oceanii oraz Europy. Od przeszło 30 lat jest ono jedną z największych organizacji promujących i stymulujących badania naukowe w obszarze inżynierii produkcji i logistyki. Prof. dr hab. inż. Marek Fertsch jest jedynym naukowcem z Europy Środkowo-Wschodniej, który w uznaniu osiągnięć naukowych w obszarze zarządzania produkcją został wyróżniony wyborem na członka międzynarodowego Zarządu IFPR.

Opracowała:
dr inż. Paulina Golińska,
Wydział Inżynierii Zarządzania
Politechniki Poznańskiej

Politechnika Poznańska w Mińsku

W dniach 23-25 lutego 2012 r., w Pałacu Dzieci i Młodzieży w Mińsku, odbyły się Targi Edukacyjne. Politechnika Poznańska wzięła w nich udział razem z przedstawicielami z dziesięciu innych polskich uczelni zrzeszonych w programie *Study in Poland*.

Targi «Образование и карьера» odbywały się w stolicy Białorusi już po raz dziesiąty. Swoją ofertę prezentowało w sumie 88 wystawców z 10 krajów, m.in. z Izraela, Federacji Rosyjskiej, Polski czy Niemiec.

Na wspólnym stoisku *Study in Poland* ofertę prezentowały: Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytet Śląski w Katowicach, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Politechnika Łódzka, Politechnika Poznańska, Politechnika Wrocławska, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Uczelnia Łazarskiego, Uczelnia Vistula.

Podczas uroczystego otwarcia Targów obecna była Elżbieta Szczepańska-Dąbrowska, radczyni ds. nauki i kultury Ambasady RP w Mińsku, która pozytywnie oceniła polskie stoisko.

Zainteresowanie było spore zarówno wśród przyszłych studentów i ich rodziców, jak również wśród nauczycieli z mińskich szkół, jednakże ze względu na skomplikowaną sytuację polityczną w stosunkach polsko-białoruskich wiele osób obawiało się problemów z uzyskaniem wizy do Polski, a także problemów ze strony miejscowych władz przy wyjeździe.

Podczas pobytu w Mińsku przedstawiciele uczelni przyjęci zostali Leszka Szerepkę - ambasadora RP w Mińsku. Uczelnie reprezentowali: Joanna Janas (UAM), Joanna Jaszczyszyn (PP), Veranika Kaleyeva (Uczelnia Łazarskiego), Barbara Klimek (UŚ), Joanna Koczkar (UE we Wrocławiu), Katarzyna Misztela (PŁ), Urszula Okulska-Deblessem i Radosław Kucia (PW) i Wojciech M. Marchwica (Fundacja Edukacyjna Perspektywy). Ambasador pogratulował wszystkim obecnym akcji promocyjnej w Mińsku. Zadeklarował również pomoc w przyszłych działaniach promocyjnych polskich uczelni na Białorusi. Wobec złożoności polsko-białoruskich stosunków politycznych Ambasador przyznał, że najlepszą drogą do zaprezentowania oferty polskich uczelni młodzieży białoruskiej jest nawiązanie i rozwijanie współpracy bezpośrednio z uczelniami białoruskimi lub poprzez imprezy targowe. Natomiast problematyczne były by wizyty przedstawicieli uczelni w szkołach ze względu na nieprzychylność władz. Dyskutowano też o możliwościach zorganizowania w przyszłym roku akademickim - przy wsparciu Ambasady - wizyty studyjnej rektorów uczelni białoruskich w Polsce.

Oferta uczelni w języku rosyjskim i angielskim, znajomość problematyki rekrutacji studentów z Europy Wschodniej oraz dobre usytuowanie stoiska sprawiły, że polskie uczelnie były na targach w Mińsku widoczne.

JJ

Afera na medal

8 marca, w Teatrze Capitol w Warszawie, na uroczystej gali z okazji dwudziestu lat grania Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, Jurek Owsiak wręczył zasłużonym współpracownikom Orkiestry jubileuszowe, pamiątkowe medale. Jeden z nich otrzymało radio Afera - jedyna nadająca w eterze studencka stacja wyróżniona w ten sposób. Uroczystość nie była nawet w jednej trzeciej tak sztywna i dostojańska jak dwa powyższe zdania - i całe szczęście, bo przecież w Orkiestrze zupełnie nie o to chodzi.

Chodzi oczywiście o pieniądze, wykorzystywane na zakup rozmaitych sprzętów ratujących zdrowie i życie dzieci i ich matek. Ale chodzi również o niezwykle poczucie wspólnoty, jakiego wszyscy doznajemy co roku, w zimną styczniową niedzielę. Aferowy namiot od dwudziestu lat stoi pod Zamkiem, w namiocie Aferzyści raczą zmarzniętym tłumom herbatą i pogawędką, na antenie radia w wejściach na żywo podekscytowani reporterzy zdają relację z tego, co dzieje się w mieście, i wystawiają mikrofony, żeby ci, którzy nie widzą światełka do nieba, mogli go chociaż posłuchać. Dwadzieścia lat stania w namiocie na mrozie zostało docenione - z dumą i radością odbieraliśmy medal, na imprezie, która była jak cała Orkiestra: na luzie, bez zadęcia, czasem zabawna, kiedy trzeba poważna. Pokazująca, że to wbrew pozorom ciężko pracujący ludzie tworzą ten fantastyczny klimat, dzięki któremu Polacy potrafią wyciągnąć z pustawych po świątecznych szaleństwach kieszeni mnóstwo pieniędzy, tylko po to, żeby pomóc innym.

Ciesząc się bardzo z tego wyróżnienia, zapraszamy już teraz na przyszły rok do aferowego wośp-owego namiotu. Bo nawet jeśli w grudniu nastąpi ten zapowiadany od dawna koniec świata, to przecież Orkiestra - i Radio Afera wraz z nią - mają zamiar grać dłużej.

Studenci PP w finale konkursu największej na świecie organizacji Programistów ACM

Studenci Wydziału Informatyki Politechniki Poznańskiej zostali finalistami w konkursie *Association for Computing Machinery*. Tym samym są oni jedyną polską reprezentacją uczelni technicznych w tym konkursie i jedną z czterech drużyn reprezentujących polskie uczelnie.

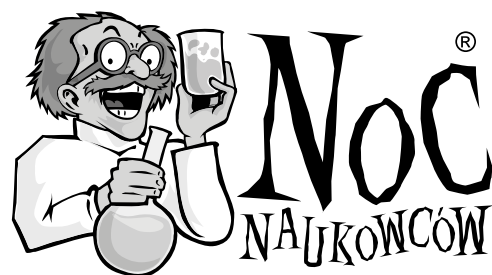
Tak duży sukces był możliwy dzięki dobremu wynikowi w tegorocznych Akademickich Mistrzostwach Polski w Programowaniu Zespołowym, reprezentacja Wydziału Informatyki awansowała do światowego finału Międzynarodowego Akademickiego Konkursu w Programowaniu (*International Collegiate Programming Contest*) organizowanego przez *Association for Computing Machinery* (ACM) - największą na świecie organizację zrzeszającą profesjonalistów zajmujących się informatyką.

Drużyna Wydziału Informatyki Politechniki Poznańskiej będzie jedną z czterech drużyn reprezentujących polskie uczelnie i co warto podkreślić - jedyną polską reprezentacją uczelni technicznych. Mimo, że w eliminacjach Politechnika Poznańska zawsze wypadła bardzo dobrze na tle innych uczelni technicznych, to jednak konkurencja ze strony największych uniwersytetów była tak duża, że ostatni raz taki sukces udało osiągnąć się 12 lat temu. Wydział Informatyki będzie reprezentowany przez drużynę złożoną ze studentów tego Wydziału, w składzie: Tomasz Żurkowski, Konrad Baumgart i Piotr Żurkowski. Opiekunem drużyny i „współtwórcą” tego sukcesu jest Szymon Wąsik - asystent w Instytucie Informatyki.

Kierownictwo MNiSZW w nowym składzie

Prof. Stanisław Karpiński został powołany na stanowisko sekretarza stanu w MNiSZW, a prof. Daria Nałęcz i prof. Marek Ratajczak pełnią funkcje podsekretarzy stanu. W połowie lutego na stanowisko podsekretarza stanu powołany zostanie prof. Jacek Guliński.

Dotychczasowa sekretarz stanu prof. Maria E. Orłowska, obejmuje stanowisko wiceministra finansów, a prof. Zbigniew Marciniak, prof. Witold Jurek i prof. Maciej Banach po zrealizowaniu powierzonych zadań powracają do swojej aktywności naukowej i akademickiej.

Noc Naukowców

- I miejsce w kategorii INICJATYWA
w plebiscycie miesięcznika „Focus”
- Soczewki Focusa 2011

W plebiscycie „SOCZEWKI FOCUSA” wyłaniane są najważniejsze naukowe wydarzenia mijającego roku, w tegorocznej edycji do nagród nominowane zostały wydarzenia, osoby, instytucje i publikacje, które w 2011 r. wywarły największy wpływ na rzeczywistość, zmieniły sposób postrzegania świata i mogą sprawić, że codzienne życie stanie się lepsze. Orgaizowana przez Politechnikę Poznańską „Noc Naukowców”, nagrodzona została I miejscem w kategorii Inicjatywa.

Plebiscyt jest organizowany od 2009 r. Nominacje przyznaje redakcja miesięcznika, a o ostatecznych wynikach decydują czytelnicy pisma.

W ramach Programu Operacyjnego „Infrastruktura i Środowisko” Politechnika Poznańska uzyskała dofinansowanie na poziomie 87 mln złotych na realizację inwestycji pod nazwą „Centrum Dydaktyczne Wydziału Technologii Chemicznej”. Politechnika Poznańska dysponując jednym z najlepszych w Polsce Wydziałów Technologii Chemicznej, dla sprostania rosnącemu zapotrzebowaniu na kadry techniczne w tej dziedzinie podjęła w roku 2007 decyzję o budowie budynku Centrum Dydaktycznego Wydziału Technologii Chemicznej Politechniki Poznańskiej (CDWTCh).

Budowa Centrum umożliwi dalszy rozwój nauk związanych z technologią chemiczną i ochroną środowiska, w szczególności: technologii organicznej, technologii polimerów, elektrochemii technicznej, inżynierii procesów chemicznych, technologii chemicznej ogólnej, ekotechnologii, monitoringu środowiska, inżynierii chemicznej, inżynierii procesowej i bioprocessowej oraz zwiększy zakres współpracy interdyscyplinarnej Wydziału m.in. w takich dziedzinach jak: budownictwo, energetyka, fizyka techniczna, inżynieria materiałowa, budowa maszyn itd., zapewniając 2700 studentom naukę w przestronnych, nowoczesnie wyposażonych salach i laboratoriach dydaktycznych o łącznej powierzchni 12.800 m².

Centrum Dydaktyczne Wydziału Technologii Chemicznej otrzymało swoją lokalizację tuż obok innej prestiżowej inwestycji Politechniki Poznańskiej, a mianowicie nad brzegiem rzeki Warty, po drugiej stronie ulicy Berdychowo - obok budynku Biblioteki Technicznej oraz Centrum Wykładowo-Konferencyjnego i razem z nim tworzyć będzie w przyszłości pierzeję prawobrzeżnego Poznania - sylwetę, która będzie eksponowana z lewobrzeżnego Bulwaru nadwarciańskiego i Starego Miasta.

Budynek Centrum Dydaktycznego Wydziału Technologii Chemicznej zaprojektowano w kształcie litery „H”. Po stronie północnej zlokalizowano halę technologiczną, połączoną z głównymi skrzydłami budynku szklanym łącznikiem. Po stronie południowej oraz pomiędzy skrzydłami budynku zaprojektowano tereny zielone.

Umowa Politechniki Poznańskiej z Budimexem

W dniu 5 marca 2012 roku Politechnika Poznańska podpisała umowę z firmą Budimex SA. Tym samym zakończył się etap wyboru głównego wykonawcy robót budowlanych dotyczących kolejnego obiektu dydaktycznego, współfinansowanego ze środków europejskich.

Budynek zaprojektowano jako wolnostojący z czterema kondygnacjami nadziemnymi i jedną kondygnacją podziemną, na której znajdować się będzie parking podziemny oraz pomieszczenia techniczne. Kondygnacje nadziemne to przede wszystkim powierzchnia przeznaczona dla studentów i pracowników dydaktyczno-naukowych - to 3 sale audytoryjne przeznaczone do zajęć teoretycznych dla 120, 90 i 60 słuchaczy każda, 54 laboratoria oraz pomieszczenia

konsultacyjne oraz do przechowywania materiałów dydaktycznych.

Dwuskrzydłowy budynek mieścić będzie pomieszczenia dydaktyczne i laboratoryjne przypisane poszczególnym zakładom, dziekanat oraz amfiteatralne sale wykładowe. Lokalizacja pozostałych sal dydaktycznych, wspólnych dla całego Wydziału oraz główne pionów komunikacyjne z dużymi przeszkleniami rozmieszczone zostały przez

projektantów na wszystkich czterech kondygnacjach łącznika. Architekti pomysłili także o przestronnych holach, gdzie w otoczeniu zieleni można będzie spędzić czas w oczekiwaniu na następne zajęcia, rozkoszując się przy tym widokiem rzeki i otaczającej budynek roślinności, tudzież malowniczo rysującą się sylwetę lewobrzeżnego Poznania,

z przepięknymi zabytkowymi budowlami Starego Miasta.

Budynek Centrum Dydaktycznego to oczywiście, prócz nowoczesnej formy, także nowoczesna technologia i infrastruktura techniczno-instalacyjna. Zgodnie z życzeniem Inwestora - Politechniki Poznańskiej - będzie to budynek pasywny.

Jego wyposażenie technologiczne w zakresie infrastruktury informatycznej ICT, multimedialnej oraz instalacyjnej, będzie odpowiadać wymogom współczesnych czasów, a może nawet odrobinę je wyprzedzać.

Planowany okres realizacji Projektu to lata 2009-2013.

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego podsumowało rekrutację na studia w roku akademickim 2011/2012. Politechnika Poznańska zajęła 3. miejsce wśród najchętniej wybieranych uczelni. O jedno miejsce ubiegało się 7,1 kandydatów. Więcej informacji na stronie: <http://www.nauka.gov.pl/ministerstwo/aktualnosci/aktualnosci/arttykul/pol...>

Trzecie miejsce Politechniki Poznańskiej

- PROREKTOR DS. KSZTAŁCENIA STEFAN TRZCIELIŃSKI
PODSUMOWUJE REKRUTACJĘ

Dwa lata temu udzielał Pan wywiadu do Głosu Politechniki, gdzie wśród czynników wpływających na wzrost naboru na Politechnikę wymieniał Pan maturę z matematyki, zmianę świadomości kandydatów zorientowanych już na rynku pracy, sukcesy naszych studentów i absolwentów oraz wizerunek samej Politechniki Poznańskiej - uczelni z tradycjami, ale z wizją przyszłości - czy coś chciałby Pan dodać w tym roku wobec medialnie głośno nagłaśnianej 3 pozycji Politechniki Poznańskiej?

Myślę, że to główne czynniki wzrostu atrakcyjności studiów na Politechnice Poznańskiej. Dodatkowym atutem są kierunki zamawiane, które prowadzimy na uczelni. Kandydaci na uczelnie techniczne doskonale wiedzą, że ich szan-

se na znalezienie ciekawszej pracy po studiach są znacznie większe. Od kilku lat obserwuje się też efekt ssania przez

firmy przyszłych inżynierów, ponieważ występuje deficyt wysoko wykwalifikowanych kadr technicznych w firmach produkcyjnych.

Kolejny czynnik to Politechnika Poznańska sama w sobie - uczelnia, która ma kilkadziesiąt lat historii, tradycji, skumulowanej wiedzy i doświadczenia. Kandydat bowiem konsultuje decyzje o wyborze studiów z rodziną, znajomymi, którzy swoje opinie o uczelni tworzą na podstawie wizerunku uczelni w mediach i wśród znajomych. A dobry wizerunek jest odczytywany jako uczelni gwarancja dobrego wykształcenia.

Skąd głównie pochodzą studenci Politechniki Poznańskiej?

Wszystkie uczelnie publiczne w Polsce mają charakter regionalny, tak samo

jest z Politechniką Poznańską, która przyciąga kandydatów głównie z Wielkopolski - bo aż 68%, następnie po 10% z województw ościennych: kujawsko-pomorskiego, zachodniopomorskiego, lubuskiego. Z tych województw pochodzą liczne grupy kandydatów. Młodzież chce studiować względnie blisko, rozwiązuje to różne problemy związane między innymi z zakwaterowaniem. Wybór studiów zależy też niestety od kosztów studiowania - dlatego tak wielu kandydatów mamy z samej Wielkopolski.

Jak zatem powinna wyglądać rekrutacja na Politechnikę za parę lat? Opierać się głównie na działaniach promocyjnych w tych właśnie regionach Polski?

Politechnika Poznańska - to uczelnia, która ma szansę być uczelnią o znaczącej roli międzynarodowej. Łatwiej bowiem być uczelnią międzynarodową niż uczelnią nr 1 w kraju.

Z silnymi ośrodkami w kraju m.in. Politechniką Wrocławską, Warszawską, AGH czy Politechniką Gdańską idziemy łeb w łeb, a różnice są niewielkie. Swoje kroki ku pozyskiwaniu studentów za 10-15 lat powinniśmy kierować nie tylko na rynek krajowy, ale też na rynki międzynarodowe. Mówię tu o takich krajach jak Ukraina, Białoruś, Rosja, Turcja, państwa arabskie i afrykańskie. W ostatnich trzech latach ta sytuacja uległa znacznej poprawie. Liczba kierunków studiów, które oferujemy w języku angielskim wzrosła z dwóch do sześciu na studiach II stopnia. Od bieżącego roku akademickiego w tym języku kształcimy również na jednym kierunku na studiach I stopnia. To zaowocowało wzrostem liczby studentów zagranicznych. Tę ofertę kształcenia w języku angielskim zwłaszcza na studiach I stopnia musimy jednak istotnie rozszerzyć.

Jakie kierunki studiów były najbardziej oblegane?

Wzrost odczuwany jest na każdym kierunku studiów prowadzonych w PP.

W ciągu ostatnich trzech lat co roku przybywało nam niecałe tysiąc studentów. Najbardziej chwalimy się mocną pozycją informatyki, która co roku przyciąga wielu kandydatów. Jednakże pozostałe kierunki Politechniki cieszą się również dużą popularnością m.in. budownictwo, inżynieria środowiska, architektura, technologia chemiczna, elektrotechnika, transport, zarządzanie i inżynieria produkcji czy logistyka.

Jak wg Pana będzie wyglądała rekrutacja na PP za parę lat?

Niż demograficzny nie będzie destrukcyjny dla Politechniki Poznańskiej. Wyliczyłem na podstawie zmian demograficznych, że w roku 2020 19-latków, którzy pójdą na studia będzie w Polsce ok. 80 tys. mniej niż obecnie (w ogóle w tym roczniku 170-180 tys. mniej).

Nie wszystkie uczelnie w Polsce w tym samym stopniu odczują skutki niżu demograficznego, przetrwają najlepszą. Zważywszy na to, iż obecnie mamy rekordową liczbę studentów, bo aż 21 tys., nie odczuwamy tego tak bardzo, ponieważ studenci pierwszego stopnia w znacznym stopniu będą rekrutować się na studia II stopnia. Jesteśmy uczelnią, w której liczba 21 tys. studentów wyznacza pułap naszych możliwości. Zwiększenie tej liczby jest ograniczone dopuszczalnym wzrostem 2% powyżej, którego wymagana jest zgoda MNiSW, żeby uzyskać sfinansowanie tego przyrostu. Przy trudnym pieniądzu, a możemy się tego spodziewać, utrzymanie tak szybkiego wzrostu byłoby nierozsądne.

A jak jest z dziewczynami na Politechnice? Z roku na rok ich liczba wzrasta..., a mimo to pokutuje jeszcze opinia, że to studia nie dla kobiet.

Dziewczyny są tak samo świetnymi kandydatkami na studia w Politechnice, jak i chłopcy. Jest ich coraz więcej dzięki takim akcjom jak „Dziewczyny na politechniki”. Stereotyp, że studia techniczne są dla mężczyzn powoli jest przełamany. Na przykład nasi studenci rozpoczęli

właśnie trzecią edycję stażu w Infrastrukturze Euro 2012 Poznań. Na dwadzieścia osiem uczestników stażu - czternaście to panie, i to nie tylko z kierunków, które są najbardziej sfeminizowane. Występuje tu pewien paradoks. Na przykład liczba pań przyjętych na studia na WBilŚ wzrasta, a ich odsetek jest większy niż średnia dla całej Uczelni. A przecież nie są to studia łatwe i wymagają praktyki realizowanej na budowach. Z drugiej strony stosunkowo mało dziewczyn wybiera informatykę czy elektrotechnikę i telekomunikację - a przecież te kierunki nie są wcale „mniej kobiece” od pozostałych chętnie wybieranych przez dziewczęta.

Może w mediach o zawodzie inżyniera jest za mało informacji, że to zawód interdyscyplinarny, który może łączyć różne dziedziny wiedzy, nie tylko nauki ścisłe...?

Rozwiązywanie współczesnych problemów wymaga wiedzy interdyscyplinarnej. Specjalizacja ograniczona do wiedzy fachowej jest potrzebna, ale konieczne jest również rozumienie szerszego kontekstu, społecznego, ekonomicznego, prawnego, w którym te problemy są osadzone. Podkreślają to pracodawcy.

Odpowiadając na potrzeby praktyki musimy rozszerzać kompetencje naszych absolwentów. Co do medialnego przekazu zawodu inżyniera, to przekaz ten formułują dziennikarze, którzy inżynierami nie są. Za jakość tego przekazu odpowiadają jednak również inżynierowie, którzy posługują się hermetycznym językiem, czynią go mało zrozumiałym i nieatrakcyjnym.

Dziękuję za rozmowę

Iwona Kawiak

O jakości edukacji w Polsce

JĘZYK POLSKI

Raport o stanie edukacji 2010 - przedstawiony przez Instytut Badań Edukacyjnych - skupia uwagę na jakości edukacji na kolejnych etapach szkolnych do matury włącznie (analizy jakości edukacji w szkołach wyższych można spodziewać się w kolejnym raporcie, który ma zostać opublikowany w drugim kwartale 2012 roku). Omawiane są w nim efekty kształcenia w zakresie przedmiotów określanych mianem *kręgosłupa szkoły*. Do tej grupy przedmiotów zalicza się: język polski, historię, matematykę i nauki przyrodnicze. Ocena efektów nauczania tych przedmiotów poszerzona została o wnioski dotyczące nauczania języków obcych. Spodziewane kluczowe kompetencje uczniów - wynikające z organizacji kształcenia zorientowanej na osiąganie konkretnych efektów (w polskim systemie edukacyjnym sprecyzowane w nowej podstawie programowej obowiązującej od 2009 w klasach I-III szkół podstawowych i gimnazjów, a wchodzącej do szkół ponadgimnazjalnych w 2012 roku) - zestawione zostały z odnoszącymi się do nich udokumentowanymi faktami i spostrzeżeniami. Analiza tych faktów pozwoliła na częściową ocenę osiągnięć i pośrednio ocenę jakości edukacji w świetle takich kryteriów.

Celem nauczania języka polskiego na kolejnych szczeblach edukacyjnych jest wyposażenie ucznia w kompetencje komunikacyjne, na które składają się zarówno kompetencje językowe, jak i kulturowe. Poza umiejętnością sprawnego porozumiewania się polegającą na odbiorze i przekazywaniu najprostszych informacji, nauczanie języka ojczystego powinno przygotowywać do świadomego i aktywnego uczestnictwa w życiu publicznym, które w pełni jest możliwe dzięki opanowaniu kodu kulturowego, jakim posługuje się społeczeństwo. Osiąganie oczekiwanych kompetencji językowych i kulturowych dokonuje się przez rozwijanie literalnego rozumienia tekstu, wyszukiwanie zawartych w nim informacji, formułowanie wypowiedzi od najprostszych, nieskomplikowanych po wypowiedzi argumentujące lub narracyjne oraz nabywanie innych, bardziej złożonych umiejętności. Do tych ostatnich należą: rozumienie ogólnej idei czytanego tekstu dokonujące się przez jego interpretację oraz wyszukiwanie informacji wyrażonych nie wprost (z użyciem przenośni lub innych środków

RAPORT
O STANIE
EDUKACJI
2010

literackich), zdolność do refleksji i oceny oraz samodzielność w rozwiązywaniu podstawionych problemów.

Źródłem informacji o efektach kształcenia w zakresie języka polskiego są wyniki egzaminów zewnętrznych: sprawdzianu szóstoklasisty, egzaminu gimnazjalnego oraz matury. Cennych informacji dostarczają

także badania międzynarodowe: *Międzynarodowe Badania Postępów Biegłości w Czytaniu PIRLS (Progress In International Reading Literacy Study)* oraz *Program Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów PISA (Programme for International Student Assessment)*. Wnioski formułowane w oparciu o wyniki wymienionych egzaminów zewnętrznych, a tym bardziej o wyniki badań międzynarodowych, charakteryzujących się dużą uniwersalnością, w bardzo ograniczonym stopniu uwzględniają kompetencje kulturowe i erudycję uczniów. Nie mniej jednak warto zacytować chociaż niektóre z nich oraz wybrane spostrzeżenia pochodzące z raportów z tych badań. Szczegółowe informacje o charakterze ilościowym w nich zawarte - mimo, że nie odzwierciedlają poziomu erudycji oraz znajomości narodowego kodu kulturowego - pozwalają na ocenę osiągnięć i śledzenie postępów w efektach kształcenia i rozwijania kompetencji językowych (czyli umiejętności mniej złożonych) w Polsce na tle innych krajów UE i krajów skupionych w OECD. Należy tutaj dodać, że w dość powszechnej opinii - wyrastającej z tradycji polskiej szkoły - znajomość narodowego kodu kulturowego jest utożsamiana ze znajomością kanonu dzieł literackich.

Umiejętności językowe polskich uczniów w wieku 10 lat w świetle badań PIRLS.

Międzynarodowe Badanie Postępów Biegłości w Czytaniu (PIRLS) z 2006 roku jest jedynym badaniem pozwalającym porównać umiejętności polskich uczniów na etapie edukacji początkowej z umiejętnościami ich rówieśników z pozostałych 45 krajów uczestniczących w badaniu. Elementarny wskaźnik umiejętności czytania (średni rezultat dla danego kraju) jest dla Polski korzystny. Polscy uczniowie uzyskali wynik 519 punktów, podczas gdy średnia dla krajów biorących udział w badaniu wyniosła 500 punktów. Jednak głębsza analiza wyników dostarcza informacji mniej optymistycznych: lep-

szy wynik uzyskały dzieci, aż z 28 krajów. Jeżeli tę informację uzupełnić inną, według której za nami spośród krajów Europy Środkowo-Wschodniej jest tylko Rumunia i Mołdawia, a wśród pozostałych Trynidad, Tobago, Iran, Indonezja, Katar, Maroko czy RPA, to trzeba uznać, że jako duży europejski kraj z nie małym wkładem w dorobek cywilizacyjny nowożytnej Europy i nie małymi ambicjami, znaleźliśmy się w towarzystwie dość egzotycznym.

Analiza rozkładu wyników badania przeprowadzonego na reprezentatywnej próbie niemal 5 tysięcy polskich uczniów pokazuje, że przeważają uczniowie słabi; aż 7% badanej populacji pozostaje poniżej progu niskiego wynoszącego 400 punktów, próg średni (próg średni niższy - 475 punktów) przekracza tylko 73% uczniów. Mało jest uczniów z umiejętnościami dobrymi; próg średni wyższy (550 punktów) przekroczyło zaledwie 36% badanych uczniów. Uczniów bardzo dobrych jest mniej więcej tyle, ile przeciętnie na świecie, tj. 7%. Porównanie tego rozkładu z rozkładem międzynarodowym nie pozostawia złudzeń. Na tle krajów Europy i zachodniego kręgu kulturowego, rezultaty polskich uczniów nie mogą uchodzić za satysfakcjonujące.

W badaniu PIRLS posługiwano się tekstami literackimi i informacyjnymi. Badano umiejętności związane z wyszukiwaniem informacji oraz ich wiązaniem, interpretowaniem i ocenianiem. Uczniowie polscy lepiej radzili sobie z czytaniem tekstów literackich niż informacyjnych, lepiej też z interpretowaniem informacji niż ich wyszukiwaniem. Relatywnie mało jest tych,

którzy potrafią: w zakresie tekstów informacyjnych - m.in. wyciągać wnioski z przesłanek abstrakcyjnych lub uwikłanych, znajdować powiązania między informacjami rozproszonymi w tekście w celu rozpoznania głównych myśli i wyjaśnień; w zakresie tekstów literackich - rozpoznać środki stylistyczne, istotne epizody i wyróżnić istotne szczegóły rozsiane w tekście, rozpoznać zastosowanie środków stylistycznych, np. wypowiedzi o znaczeniu przenośnym, interpretować teksty w całości.

Umiejętności językowe polskich uczniów w wieku 13 lat w świetle sprawdzianu szóstoklasisty.

Sprawdzian szóstoklasisty (sprawdzian po II etapie edukacyjnym) przeprowadzany jest od 2002 roku. W perspektywie niemal 10 lat można podjąć próbę oceny ewentualnych zmian w efektach kształcenia. Niestety, jak dotąd, nie zostały przeprowadzone żadne badania analityczne, których wyniki pozwoliłyby ocenić postępy lub chociażby zarysować trendy zmian (jeśli mają one miejsce). Brak takich analiz spowodowany jest przede wszystkim tym, że organizacja kolejnych edycji sprawdzianu nie jest poprzedzana precyzyjnym określeniem umiejętności, które mają być badane. Zatem wyniki sprawdzianu szóstoklasisty w kolejnych latach w zasadzie nie są porównywalne. Jeśli jednak jako punkt odniesienia przyjąć wyniki badania PIRLS, to wynikająca stąd wstępna ocena postępów w nabywaniu wymaganych umiejętności jest mało obiecująca, by nie powiedzieć - pesymistyczna.

Ocena poziomu umiejętności dokonywana za pomocą sprawdzianu szóstoklasisty, podobnie jak badanie PIRLS, opiera się na dwojakiego rodzaju tekstach: informacyjnym oraz literackim. Wyniki edycji sprawdzianu z lat 2009 i 2010 pokazują, że polscy 13-latkowie mają dobrze opanowane umiejętności proste. Ze znajdowaniem i odtwarzaniem poszczególnych informacji, prostym wnioskowaniem na podstawie wyraźnie zarysowanych przesłanek (bez konieczności interpretacji kilku informacji) radziło sobie około 90% uczniów. Nieco mniejsza, bo na poziomie 80%, była skuteczność w wykonywaniu prostych poleceń odnoszących się np. do rozpoznania narratora czy prawidłowego odczytania znaczenia słowa wieloznacznego. Znacznie niższą sprawność odnotowano w przypadku konieczności wykazania się umiejętnością operacji złożonych, polegających na przykład na znalezieniu powiązań między informacjami rozproszonymi czy wnioskowaniu na podstawie kilku przesłanek. Rozwiązalność zadań polegających na interpretowaniu informacji prowadzących do zrozumienia przedstawionego w tekście problemu, przekroczyła nieznacznie 50%. Sprawdzian z 2009 roku pokazał, że konieczność odczytania głównej myśli - przesłania utworu literackiego, może okazać się dużym wyzwaniem dla polskiego ucznia. Niemal co trzeci zdający musiał uznać się za pokonanego. Mało satysfakcjonujące wyniki skłoniły badaczy do sformułowania tezy iż „praca z tekstem literackim w polskiej szkole dotyczy raczej jego prostej interpretacji, brak natomiast ćwiczeń uświadamiających uczniom istnienie powiązania między zastosowanymi środkami poetyckimi a głębszą wymową utworu” (Raport

o stanie edukacji 2010, s. 144-145). Diagnoza wynikająca z wniosków z badania PIRLS została zatem potwierdzona.

Umiejętności językowe polskich uczniów w wieku 15-16 lat w świetle badania PISA i egzaminu gimnazjalnego.

Wyniki badania PISA i wyniki egzaminu gimnazjalnego, przeprowadzane na zakończenie edukacji powszechnej, dostarczają wielu cennych informacji o skuteczności systemu edukacyjnego w zakresie kształcenia i rozwijania umiejętności językowych i komunikacyjnych przez polską szkołę. Badanie PISA, obejmujące trzy podstawowe dziedziny: czytanie i interpretacja (*reading literacy*), matematyka (*mathematical literacy*) i rozumowanie w naukach przyrodniczych (*scientific literacy*), wykonane zostało w Polsce czterokrotnie; po raz pierwszy w 2000 r., kolejne w odstępach trzyletnich. W latach 2000 i 2009 badanie główne dotyczyło sprawdzenia umiejętności w zakresie czytania i interpretacji (*reading literacy*). Umiejętność ta w badaniu PISA rozumiana jest jako zdolność do „przetwarzania informacji, rozumowania, interpretacji i refleksji nad tekstem dla osiągnięcia celu stawianego sobie przez czytającego, a także poszerzenia wiedzy i pełnego uczestnictwa w życiu społecznym” (Program Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów PISA OECD; Wyniki badania 2006 w Polsce, s. 43). Badania PISA dotyczą umiejętności kształconych nie tylko podczas lekcji języka polskiego i nie są związane z tym przedmiotem. Jednak ich wyniki - z racji, że jest to język wykładowy szkoły - wiele mówią o jakości nauczania właśnie tego przedmiotu. Umiejętność czytania i rozumowania oceniana jest za pomocą sześciopozomowej skali. Piąty i szósty - najwyższe poziomy umiejętności (powyżej 625 punktów), przypisywane są umiejętnościom najbardziej rozbudowanym; pierwszy i drugi (poziomy najniższe, od 335 do 481 punktów) uznawane są za niewystarczające w dalszej karierze edukacyjnej i zawodowej.

Porównanie wyników z kolejnych edycji badania między 2000 a 2009 rokiem pokazuje, że dokonał się w tym czasie istotny wzrost umiejętności polskich piętnastolatków w czytaniu i interpretacji. Badanie z roku 2000 przyniosło wynik 479 punktów i był on znacząco niższy aniżeli wynik średni dla krajów OECD (500 punktów). W kolejnych badaniach odnotowano już znacznie lepsze wyniki. W 2003 roku osiągnięty został wynik 497 punktów wobec średniej 494 punkty; w 2006 roku - 508 punktów (średnia OECD - 492) i w 2009 roku - 500 punktów (średnia OECD - 494). W 2009 roku polscy uczniowie znaleźli się na 9. miejscu wśród krajów OECD i na 12. miejscu wśród wszystkich 65 krajów uczestniczących w badaniu. Istotny spadek odsetka uczniów najslabszych dokonał się między latami 2000 i 2003 (odpowiednio 23,2% i 16,8%). W kolejnym badaniu w roku 2006 osiągnięty został poziom 16,2% uczniów pozostających na dwóch najniższych poziomach umiejętności i należy obecnie do . Równocześnie dokonał się postęp w osiąganiu umiejętności bardziej zaawansowanych. Odsetek uczniów z najwyższym poziomem umiejętności do 2006 roku wzrósł powyżej przeciętnego dla krajów OECD;

osiągnął poziom 11,6% wobec średniej 8,6%. Warto przy tym dodać, w 2000 roku na piątym poziomie umiejętności znajdowało się zaledwie niespełna 6% polskich uczniów. Ostatnie badanie (z roku 2009) nakazuje jednak większą ostrożność i powściągliwość w obwieszczaniu sukcesu polskiej edukacji; odsetek najlepszych uczniów znów się obniżył, tym razem do poziomu 7,2%. Wymowa wymienionych wyżej wskaźników procentowych, sugerująca istotny wzrost jakości edukacji w zakresie czytania i interpretacji, zostaje jednak mocno osłabiona po dokonaniu szczegółowej analizy odpowiedzi w poszczególnych zadaniach. Wyraźne zmiany na korzyść nastąpiły w zadaniach mniej skomplikowanych, wymagających mniej złożonych operacji. Tutaj skuteczność polskich uczniów była wyraźnie wyższa niż średnio w innych badanych krajach. W zadaniach bardziej złożonych poprawa nie była tak spektakularna lub nie było jej wcale.

Egzamin gimnazjalisty, podobnie jak badanie PISA, nie jest jednoznacznie reprezentatywny dla języka polskiego. Obejmuje on wszystkie przedmioty humanistyczne nauczane w gimnazjum. Nie mniej jednak dzięki odpowiedniej analizie odpowiedzi można na jego podstawie wnioskować o rezultatach rozwijania umiejętności językowych dzieci kończących ten etap edukacji. Z dotychczasowych edycji egzaminu wynika, że uczniowie dobrze radzą sobie z prostą interpretacją tekstu, przy czym wyższy wskaźnik poprawnych odpowiedzi mają zadania zamknięte, polegające na wyborze odpowiedzi spośród podanych, niż zadania wymagające samodzielnego sformułowania odpowiedzi. Potrafią też na ogół formułować trafne tezy, ale mają już kłopoty z doбором przekonujących argumentów. Słabe strony gimnazjalistów są niestety dość podobne do tych, które objawiły się już na niższych szcze-

blach edukacji. Lista trudności, z którymi słabo radzą sobie gimnazjaliści jest długa. Warto więc zwrócić uwagę chociaż na niektóre z nich. Problemem jest dostrzeżenie właściwych kontekstów, koniecznych do interpretacji tekstów kultury i przeprowadzenie ich analizy. Trudności sprawia określenie funkcji środków stylistycznych użytych w tekście literackim oraz czytanie tekstów na poziomie symbolicznym i przenośnym. Na teście przeprowadzonym w 2010 roku, z zadaniem polegającym na streszczeniu przytoczonej opowieści, poradziło sobie zaledwie 23% zdających. Dużym problemem okazało się także zredagowanie krótkiego tekstu informacyjnego (tylko 43%). Poprawnie zasady ortografii i interpunkcji stosowało niespełna 30% uczniów.

Wnioski płynące z przeprowadzanych cyklicznie badań PISA i egzaminów gimnazjalnych są ostatecznie dość zbieżne. Pokazują, że polscy piętnastolatkowie mają duże trudności z rozwiązywaniem problemów nietypowych, łączeniem informacji oraz trafną argumentacją.

Umiejętności językowe polskich uczniów w świetle egzaminu maturalnego z uwzględnieniem wyników badania PISA w szkołach ponadgimnazjalnych.

Ostatnie dwie edycje badań PISA (lata 2006 i 2009) objęły także uczniów szkół ponagimnazjalnych. Badana była populacja uczniów klas pierwszych i drugich liceów ogólnokształcących oraz średnich i zasadniczych szkół zawodowych. Wyniki tych badań odsłoniły niepokojącą prawidłowość, która znajduje potwierdzenie w wynikach egzaminów maturalnych: wśród uczniów po zakończeniu powszechnej edukacji (tzn. po ukończeniu gimnazjum) następuje drastyczne rozwarstwienie - o ile w liceach ogólnokształcących następuje wyraźny przyrost umiejętności językowych, o tyle w technikach i liceach profilowanych ma miejsce stagnacja, a w szkołach zasadniczych zawodowych nawet regres. W 2006 roku wobec średniego wyniku dla gimnazjum wynoszącego 508 punktów, średni wynik dla liceum ogólnokształcącego wyniósł 587 punktów, przy czym w klasie pierwszej - 580 punktów, a w drugiej - 592 punkty. W technikum średni wynik osiągnął poziom 507 punktów, a więc niemal tyle samo co w gimnazjum. W liceach profilowanych średni wynik to 495 punktów. Natomiast w szkole zasadniczej zawodowej tylko 387 punktów z wyraźną tendencją spadkową: w klasie pierwszej 389 punktów, w drugiej - 384. Badanie z 2009 roku pokazało, że to rozwarstwienie może być trwałe; uczniowie klas pierwszych w liceach ogólnokształcących osiągnęli poziom 565 punktów (wobec średniej 500 punktów w gimnazjum), w technikach - 487 punktów, w zasadniczych szkołach zawodowych - 392. Gdyby przyjąć wyniki badań PISA jako kryterium oceny jakości nauczania, to należałoby uznać, że kształcenie językowe w liceach ogólnokształcących charakteryzuje się istotnym przyrostem odpowiednich kompetencji. Szkoły zawodowe natomiast zupełnie zaniedbują edukację w zakresie języka polskiego, ignorując tym samym znaczenie wpływu umiejętności językowych na przebieg przyszłej kariery zawodowej swoich absolwentów. Te spostrzeżenia znajdują potwierdzenie w wynikach matur.

W 2010 roku absolwenci liceów ogólnokształcących osiągnęli średni wynik 63%, absolwenci techników - 50%, absolwenci liceów profilowanych - 48%, liceów uzupełniających - 40%, a techników uzupełniających tylko 35%. Można więc stwierdzić, że w ostatnich dwóch grupach, w których kształceni byli absolwenci zasadniczych szkół zawodowych, średni wynik egzaminu maturalnego był w okolicach progu zdawalności.

Analiza wyników egzaminu maturalnego z 2010 roku - mimo, że dostarcza tylko fragmentarycznego obrazu edukacyjnej rzeczywistości - pozwala na sformułowanie wstępnej diagnozy stopnia opanowania poszczególnych umiejętności w zakresie języka polskiego przez osoby wchodzące w dorosłe życie. Na ogół maturzyści nie mają większych problemów z zadaniami sprawdzającymi rozumienie tekstu nieliterackiego, zwłaszcza na poziomie literalnym (współczynnik łatwości 0,92). Kłopoty pojawiają się gdy obok rozumienia tekstu wymagane są inne umiejętności: umiejętność interpretacji i posługiwanie się synonimami, odróżnianie tekstów o charakterze perswazyjnym od dyskursywnych, wskazywanie przykładów świadczących o obiektywizacji i o subiektywizacji wypowiedzi (współczynnik łatwości 0,24). Dużą trudność sprawia zdającym dokonanie złożonej operacji analizy i interpretacji tekstu i wynikającej stąd samodzielnej refleksji. Niewystarczające umiejętności w tym zakresie skutkują trudnościami w formułowaniu samodzielnych wypowiedzi. Stwierdzany podczas egzaminów gimnazjalnych niedostateczny poziom umiejętności stosowania reguł ortografii i interpunkcji, nie uległ istotnej poprawie (wskaźnik łatwości - 0,49).

Niedoskonałości kompetencyjne w zakresie języka polskiego są aż nadto dobrze widoczne w wielu obszarach życia społecznego. Za pośrednictwem egzaminów szkolnych próbuje się je tylko zidentyfikować, nazwać i sklasyfikować, by w ramach istniejącego systemu edukacyjnego podjąć odpowiednie działania naprawcze. Pozostaje mieć nadzieję, że przemodelowanie nauczania języka polskiego, jak i przemodelowanie całej edukacji w polskiej szkole w kierunku skuteczniejszego kształcenia umiejętności złożonych, będzie oczekiwanym efektem wdrażanej od 2009 roku nowej podstawy programowej kształcenia ogólnego.

W następnej części tego cyklu scharakteryzowane zostaną osiągnięcia i niedostatki kształcenia matematycznego w polskiej szkole.

Opracowanie na podstawie
Raportu o stanie edukacji 2010.
dr Marian Liskowski
Instytut Matematyki, Wydział Elektryczny
Logo raportu pochodzi z w/w publikacji.

Politechnika Poznańska w mediach w roku 2011

W 2011 r. ukazało się łącznie 5621 materiałów na temat Politechniki Poznańskiej. 1393 z nich pojawiło się na łamach prasy, co jednocześnie stanowi 25% ogółu. W przestrzeni internetowej ukazały się natomiast 318 materiałów stanowiących 56% całości. W stacjach radiowych i telewizyjnych odnotowano i przeanalizowano 1043 audycje, czyli 19% całego przekazu.

Analiza przekazu medialnego dotyczącego Politechniki Poznańskiej wykazała, że w 2011 r. uczelnia przedstawiana była przeważnie w świetle neutralnym. Nieco ponad 22% przekazu stanowiły treści korzystne dla wizerunku Politechniki, takich publikacji było też więcej w przestrzeni elektronicznej. Publikacje niekorzystne stanowią znikomy odsetek (poniżej 1%). Można więc mówić o korzystnym wizerunku uczelni.

Analiza źródeł publikacji dotyczących Politechniki Poznańskiej pokazała, że najwięcej o uczelni pisano w mediach regionalnych (ponad 60% przekazu), specjalistycznych (prasa i internet niemalże na jednakowym poziomie) i ogólnoinformacyjnych. Te trzy rodzaje źródeł stanowią zatem ponad 87% całkowitego przekazu. Niezbyt często o uczelni pisano w mediach o profilu sportowym i edukacyjnym. Częściej uczelnia była tematem publikacji portali internetowych o profilu ekonomicznym oraz biznesowym. Wśród stacji radiowych i telewizyjnych aktywne były w zdecydowanej większości te o zasięgu lokalnym.

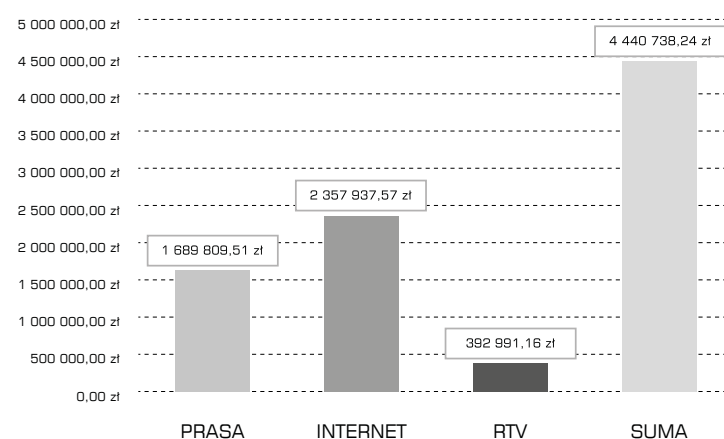
W 2011 r. najbardziej aktywne były lokalne media wielkopolskie (razem 2649

potencjalnych kontaktów w ramach mediów lokalnych i 10% sumy z wszystkich mediów).

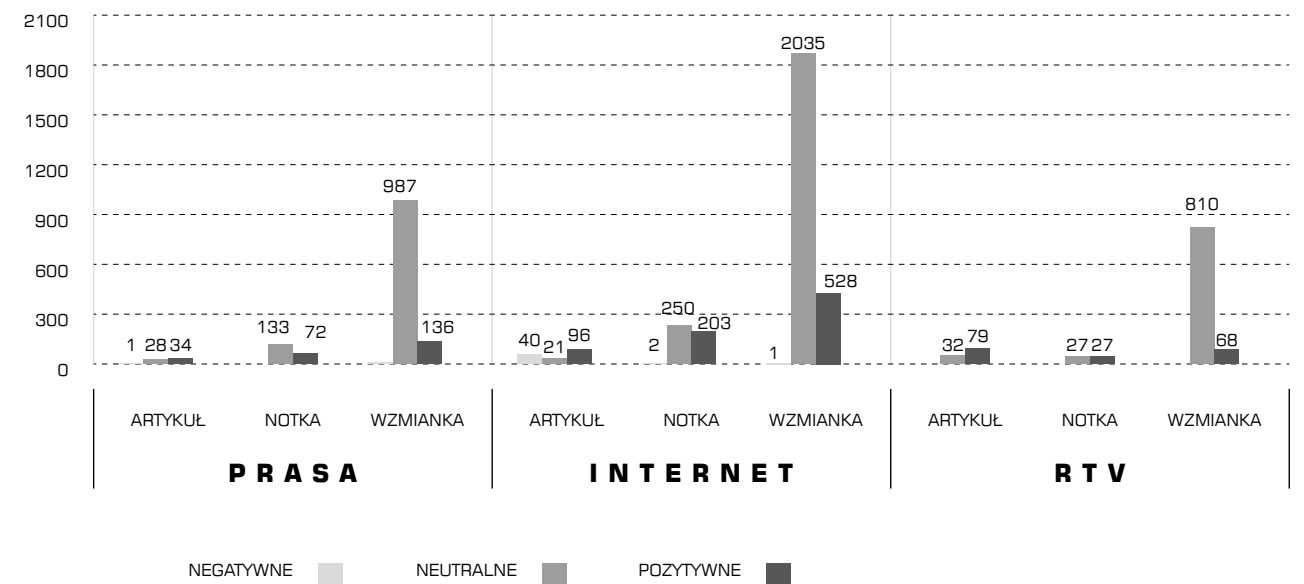
Wśród publikacji o wydźwięku neutralnym dla wizerunku uczelni zdecydowanie najwięcej było wzmianek i to we wszystkich źródłach przekazu. Korzystnym dla wizerunku Politechniki jest też fakt dotyczący materiałów opublikowanych w internecie. Większość publikacji przedstawiających uczelnię korzystnie, pojawiło się w notkach i wzmiankach. Treści negatywnych nie odnotowano wiele, natomiast były to teksty najbardziej szkodliwe, opublikowane głównie w przestrzeni elektronicznej.

Badając zależność liczby unikalnych odbiorców mediów oraz kontekstu przekazywanych informacji, należy przede wszystkim zauważyć korzystny dla wizerunku uczelni fakt, że prawie wszystkie negatywne treści opublikowano w mediach o mniejszych nakładach (do 100 tys. odbiorców). Zarówno w prasie, jak i w przestrzeni elektronicznej, dominują media o nakładach nie przekraczają-

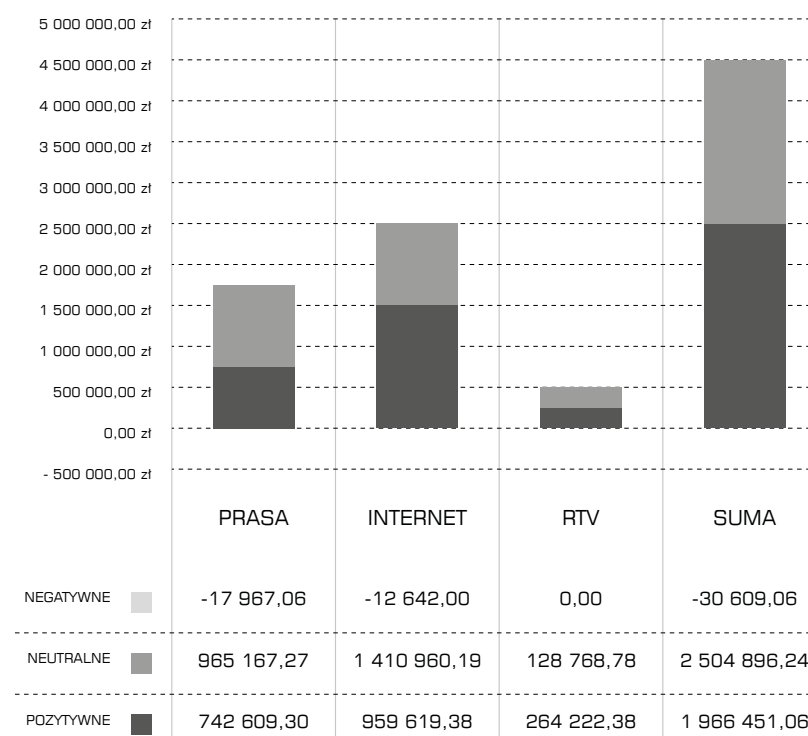
Zestawienie ekwiwalentu reklamowego dla Politechniki Poznańskiej w podziale na medium

Liczba publikacji na temat Politechniki Poznańskiej ze względu na ich wydźwięk, wielkość oraz medium, w jakim się ukazały

Zestawienie ekwiwalentu reklamowego dla Politechniki Poznańskiej w podziale na wydźwięk medium

cych 100 tys. egzemplarzy (w przypadku internetu unikalnych czytelników). W internecie duża liczba materiałów, głównie neutralnych i pozytywnych, pojawiła się w najpopularniejszych serwisach o znacznej liczbie czytelników - od 200 do 500 tys. internautów.

Informacje prasowe na temat Politechniki Poznańskiej w 2011 r. miały okazję dotrzeć do niemal 60 mln potencjalnych czytelników. Jeśli chodzi o poszczególne kwartały 2011 r., wizerunkowo uczelnia wypadła najlepiej w I i III kwartale.

Każda z publikacji ma oczywiście swój ekwiwalent reklamowy, jak wynika z zamieszczonego obok wykresu ekwiwalent reklamowy wszystkich publikacji o Politechnice Poznańskiej w 2011 r. wynosi 4 440 738,24 zł

Jolanta Szajbe
Kierownik
Działu Informacji i Promocji

Na podstawie Raportu Press Service analizującego materiały prasowe, internetowe oraz radiowe i telewizyjne, zebrane w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2011 roku, a traktujących na temat Politechniki Poznańskiej. Analizie poddano 1100 tytułów prasy ogólnopolskiej, regionalnej, branżowej i specjalistycznej oraz 2000 portali internetowych oraz ponad 60 stacji radiowych i telewizyjnych.

NSEW Aqua najlepszym projektem akademickim 2011 roku

2 grudnia 2011 r. rozstrzygnięto ogólnopolski konkurs na najlepszy projekt akademicki. Konkurs zorganizowany został przez platformę SPINACZ (www.spinacz.edu.pl), stanowiącą pomost pomiędzy środowiskiem naukowym, a sektorem gospodarczym. Zwycięzcami konkursu zostali studenci Politechniki Poznańskiej. Ich projekt „NSEW Aqua - autonomiczna łódź żaglowa” pokonał ponad 40 innych zgłoszeń od zespołów akademickich z całej Polski. Projekt jest autorstwa studentów III roku Automatyki i Robotyki Wydziału Informatyki. Członkowie zespołu są jednocześnie członkami *Koła Naukowego Robotyka Automatyka Informatyka (RAI)*, afiliowanego przy Katedrze Sterowania i Inżynierii Systemów. W ramach nagrody autorzy projektu zostali prelegentami podczas krajowej konferencji dotyczącej innowacji, dnia 16 grudnia, współfinansowanej w ramach ministerialnego programu „Kreator Innowacyjności - wsparcie innowacyjnej przedsiębiorczości akademickiej”. Zespół zaproszony został także do audycji *Koło Fortuny*, nadawanej przez studenckie Radio Afera.

Projekt NSEW Aqua zakłada budowę w pełni zrobotyzowanej, bezałogowej łodzi o napędzie żaglowym. Celem jest opracowanie części sprzętowej oraz programowej jednostki nawodnej, umożliwiające jej realizację wybranych zadań na akwenach śródlądowych i morskich. Budowana jednostka zakłada wykorzystanie odnawialnych źródeł do zadań ruchowych (napęd żaglowy) oraz zasilania elementów elektronicznych na pokładzie (ogniwa słoneczne). Autonomia łodzi zapewniona jest m.in. dzięki zaawansowanym systemom pomiarowym, komunikacyjnym oraz sterującym, idealowo zaprezentowanym na załączonym schemacie. Istnieje wiele potencjalnych zastosowań budowanej jednostki. Są to m.in. meteorologia (akwizycja danych pogodowych), ratownictwo (akcje poszukiwawcze), bezpieczeństwo narodowe (monitoring granic), transport (tani,

ekologiczny środek transportu), rybołówstwo (badanie poziomów zarybienia) czy też rekreacja (wspomaganie nauki żeglowania). Pierwszy, zakończony już etap prac nad projektem NSEW Aqua dotyczył budowy modelu rzeczywistej żagłówki w skali 1:10 oraz implementację modułów pomiarowego i komunikacyjnego. Wyniki tej fazy projektu zostały przedstawione środowisku naukowemu podczas *Forum Innowacji Młodych Badaczy*, które odbyło się w dniach 25-26 listopada 2011 r. w Łodzi.

W zwycięskim projekcie doceniona została jego nietuzinkowość, polegająca na unikalnym połączeniu wiedzy i doświadczenia z wielu dyscyplin (w tym z hydrodynamiki, automatyki, nawigacji, żegluga, informatyki oraz robotyki). Nagrodzeni studenci są jednym z zaledwie kilku na świecie zespołów badawczych zajmujących się tematyką bezałogowych łodzi żaglowych. Dodatkowo, dopiero od niedawna dostępna jest technologia, która dzięki procesowi miniaturyzacji elektroniki (głównie czujnikowania) może być aplikowana na potrzeby budowy autonomicznych jednostek nawodnych. Poruszana przez zespół NSEW Aqua tematyka jest przyszłościowa, nie tylko ze względu na charakter prowadzonych badań, ale również ze względów altruistycznych. Przykładem może być transport, który boryka się obecnie z problemami wysokich cen

paliw, nadmiarem pojazdów, zanieczyszczeniem środowiska itp. W proponowanym przez studentów rozwiązaniu, wady te mogą zostać w sposób znaczący ograniczone.

Projekt NSEW Aqua jest pierwszym wspólnym przedsięwzięciem nagrodzonych studentów. Do tej pory, każdy z nich zajmował się badaniami w innych dziedzinach (m.in. nawigacją satelitarną w ramach europejskiego projektu Galileo). Prace w ramach projektu rozpoczęto w czerwcu 2011 roku. Zakończenie drugiego etapu prac nad projektem NSEW Aqua (tj. dodanie modułu zasilania na bazie baterii słonecznych oraz modułu sterowania) zaplanowano na luty 2012 roku. Warto dodać, że projekt NSEW Aqua ma charakter *open source*. Oznacza to, że wszelkie wyniki badań (w tym: oprogramowanie, schematy złożeniowe, algorytmy sterowania, metody filtracji itd.) są dostępne w sieci na stronie www.rai.put.poznan.pl.

Dalszy rozwój projektu NSEW Aqua możliwy jest dzięki wsparciu finansowemu, udzielonemu na rok 2012 przez Kierownika Katedry Sterowania i Inżynierii Systemów - prof. dr hab. inż. Krzysztofa Kozłowskiego, oraz Prorektora ds. Ogólnych - prof. Karola Nadolnego.

Skład zespołu NSEW Aqua:

- Sebastian Kramer (III rok, Automatyka i Robotyka, Wydział Informatyki)
- Jakub Macioszek (III rok, Automatyka i Robotyka, Wydział Informatyki)
- Bartłomiej Nogaś (III rok, Automatyka i Robotyka, Wydział Informatyki)

Opieka merytoryczna:

- dr inż. Dariusz Pazderski (adiunkt w Katedrze Sterowania i Inżynierii Systemów Wydziału Informatyki)
- mgr inż. Rafał Madoński (doktorant w Katedrze Sterowania i Inżynierii Systemów Wydziału Informatyki)

Rafał Madoński

„Zapytaj bibliotekarza” na czacie

NOWA USŁUGA BIBLIOTEKI POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

Znaczenie Internetu we współczesnym świecie wciąż rośnie, obejmując coraz to nowe sfery naszego życia. Jeżeli chcemy się czegoś dowiedzieć, w naturalny sposób sięgamy do Internetu. Encyklopedie, słowniki ortograficzne, muzyka, filmy, prasa - całe spektrum ludzkiej kultury jest dostępne on-line.

S pójrzmy do raportu IDC¹ - w roku 2008 utworzono 3 892 179 868 480 350 000 000 nowych bitów danych², „łączna objętość danych stworzonych w 2008 r. wyniosła 487 miliardów gigabajtów”³. I najciekawsze: „W dalszej perspektywie analitycy spodziewają się, że cyfrowy wszechświat będzie podwajał swoją objętość, co 18 miesięcy. W 2012 r. powstanie już pięciokrotnie więcej danych cyfrowych niż w roku 2008”⁴. I tu zaczyna się problem - nadmiar informacji prowadzi do informacyjnego chaosu.

Na jedno proste zapytanie w google otrzymujemy niewyobrażalną ilość odpowiedzi. Jak się w tym wszystkim połączyć? Jak odróżnić profesjonalne strony internetowe od tych stworzonych np. dla żartu? Gdy jakaś firma chce zbadać rynek, przeprowadzić badania, zaczyna się popyt na nowy zawód: specjalista od poszukiwania informacji na zlecenie, czyli broker informacji. Wg definicji z Wikipedii: „Broker informacji to osoba, która za opłatą wyszukuje i udostępnia informacje. Jego zadaniem jest wyszu-

kiwanie (nie tylko w Internecie) najważniejszych informacji według ściśle określonego kryterium. Broker pomaga także w zdobywaniu i ocenie informacji. Infobroker jest pośrednikiem między zasobami informacji, a ludźmi i instytucjami, którzy ich potrzebują. Służy pomocą w fachowym wyszukiwaniu informacji, wzbogaconym o analizę i opracowanie”⁵. Zawód ten wyłonił się w latach 60-tych w Stanach Zjednoczonych nie składając, lecz ze specjalizacji bibliotekoznawstwa.

Problem z dotarciem do relewantnej informacji odnosi się także do świata bibliotek akademickich. I tutaj również, adekwatnie do całego świata Internetu, pojawia się problem z nadmiarem informacji. (Warto przy tym zauważyć, że czytelnicy odwiedzają biblioteki nie tylko fizycznie, lecz także poprzez strony domowe). Rola bibliotekarza, jako osoby udostępniającej książkę lub czasopismo wciąż jest istotna. Chociaż, to prawda, rola ta traci na znaczeniu. Rozwój bibliotecznych stron internetowych, a co za tym idzie e-zasobów (ale również rozwój takich usług jak Wypożyczalnia Międzybiblioteczna, „zamów kopię”, także nowe formy wykorzystania przestrzeni w bibliotece: „Pokoje pracy zespołowej” lub „Stanowisko dla studentów z dysfunkcjami”), czyni pracowników biblioteki bardziej pośrednikami w dostępie do wiedzy, niż jej

¹ Jedna z największych firm zajmujących się badaniem rynku teleinformatycznego

² Cezary Tchorek-Helm, Raport IDC: kiedy gospodarka słabnie cyfrowy świat rośnie, „Komputer w Firmie – Czasopismo Nowych Technologii”, 10-12-2009 [dostęp: 02-03-2012], http://www.komputerwfirmie.org/article/Raport_IDC:_kiedy_gospodarka_slabnie_cyfrowy_swiat_rosnie_.htm

³ Jak wyżej

⁴ Jak wyżej

⁵ Wikipedia, Broker informacji [dostęp: 02-03-2012], http://pl.wikipedia.org/wiki/Broker_informacji

powiernikami. Z kolei użytkownik może czuć się coraz bardziej zagubiony wśród nowych usług, czy w gąszczu baz danych on-line.

Biblioteka PP wychodzi naprzeciw potrzebom czytelników, służąc pomocą już nie tylko na miejscu, lecz także na odległość. Skoro Biblioteka Politechniki Poznańskiej świadczy usługi w świecie wirtualnym, również tam użytkownicy mają prawo oczekiwać bibliotekarza oferującego pomoc.

Ze strony domowej BPP jest dostępna usługa, dająca możliwość wysłania e-maila z zapytaniem (usługa „Zapytaj bibliotekarza”). Jest to bardzo dobre i użyteczne źródło informacji on-line, jednak użytkownicy coraz częściej oczekują odpowiedzi w czasie rzeczywistym. W związku z tym, poczynając od stycznia 2012 roku, rozszerzamy tę usługę o czat oraz telefon komórkowy. Teraz, jeżeli użytkownik ma problem ze skorzystaniem z jakiejś usługi, lub czegoś nie rozumie, może w bardzo łatwy, anonimowy sposób się z nami skontaktować. I nie tylko zyskać szybką odpowiedź na zadane pytanie, ale dzięki wymianie pytań i odpowiedzi bibliotekarz może ułatwić rozwiązanie problemu technicznego, na przykład skorzystanie ze skanera lub pokoi pracy zespołowej. Jeżeli zaś chodzi o źródła informacji, zasugerować inne - normy, czasopisma, e-booki. Trzeba uświadomić sobie, że studenci oraz pracownicy naukowcy mają także „potrzeby uspię”⁶, które doświadczony bibliotekarz jest w stanie wykryć. Podsumowując, usługa „Zapytaj bibliotekarza” jest usługą infobrokerską, z dwoma zastrzeżeniami: jest nieodpłatna oraz jest raczej naprowadzeniem użytkownika na możliwe rozwiązanie problemu, niż wykonaniem pracy za niego. Prosimy zatem pamiętać: bibliotekarz nie sporządzi za studenta bibliografii do pracy magisterskiej, może natomiast udzielić wskazówek jak to zrobić.

Nasza strona domowa www.library.put.poznan.pl przechodzi liczne prze-

Oto widok naszego czata od strony użytkownika:

obrażenia, czego wynikiem jest także łatwiejszy dostęp do usługi „Zapytaj Bibliotekarza”, której baner umieszczony jest w widoczny i czytelny sposób na głównej stronie BPP:

Przejdźmy do szczegółów projektu. Odpowiadamy na pytania użytkowników od godziny 9:00 do 18:00, od poniedziałku do piątku. W weekendy na razie jesteśmy niedostępni. Zakres działania usługi może ulec zmianie, wszystko zależy od stopnia zainteresowania ze strony użytkowników.

Jeżeli chodzi o tematykę udzielanych informacji, to odpowiadamy na szerokie spektrum pytań - poczynając od zasad funkcjonowania biblioteki do pomocy przy przeszukiwaniu e-zasobów.

Czat oparty jest na komunikatorze internetowym zwanym *meebo messenger*, który w obsłudze i działaniu przypomina popularne GG, lecz jest dostępny z poziomu przeglądarki internetowej.

Czat jest bardzo łatwy w użyciu, wystarczy wpisać pytanie w pole tekstowe, kliknąć „Enter” i czekać na odpowiedź. Nie ma potrzeby logowania się, co z jednej strony jest dodatkowym uła-

twieniem oraz daje pełną anonimowość, z drugiej jednak skutkuje tym, że w razie zamknięcia naszej strony następuje przerwanie rozmowy. Oczywiście można ją wznowić, zadając kolejne pytanie. Dostajemy jednak wtedy nowy numer tymczasowy, więc lepiej napisać, że ponawiamy przerwana rozmowę. Po zadaniu pytania czas oczekiwania na odpowiedź wynosi do 5 minut. Prosimy jednak o wyrozumiałość, gdyby się zdarzyło, że trzeba czekać nieco dłużej. Może być to spowodowane koniecznością prowadzenia kilku rozmów na czacie jednocześnie (co się naprawdę zdarzało!).

Na stronie z czatem dostępna jest także ankieta, mająca nam pomóc w ustanowieniu dobrego standardu usługi. Jesteśmy dopiero w fazie testowej naszej działalności, ale już teraz widoczne jest duże zainteresowanie ze strony użytkowników.

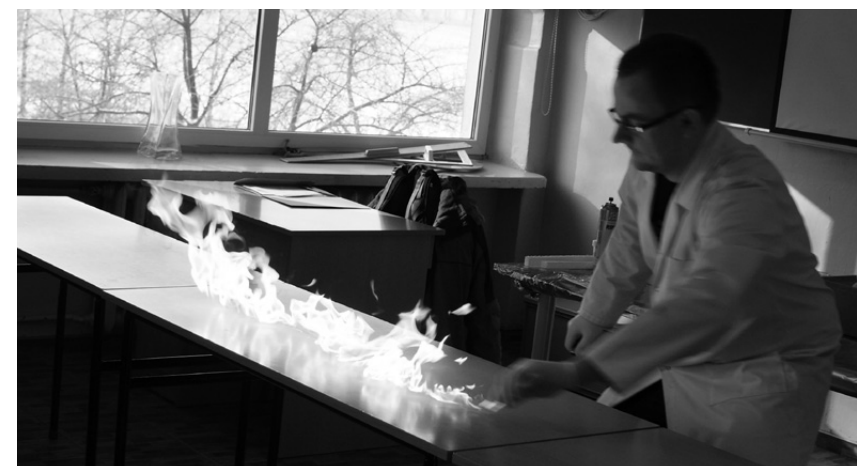
Zapraszamy do korzystania z naszych usług!

Marek Siąkowski
Biblioteka Politechniki
Poznańskiej

FESTIWAL NAUKI I TALENTU W IWNIE

Ostatni dzień nauki szkolnej przed zimowymi feriami w Szkole Podstawowej w Iwnie był w całości poświęcony jej patronowi Mikołajowi Kopernikowi. W tym roku to szkolne święto zorganizowane zostało pod hasłem Festiwal nauki i talentu. Szkole udało się nawiązać współpracę z organizatorami corocznej imprezy „Noc Naukowców”, odbywającej się w Poznaniu. W wyniku tej współpracy zaproszenie do szkoły przyjął prof. dr hab. Piotr Pierański z Wydziału Fizyki Technicznej Politechniki Poznańskiej, który zaprezentował uczniom bardzo ciekawy wykład pt. „Kiedy stanęło słońce i ruszyła ziemia”, wzbogacony prezentacją multimedialną. Jak nietrudno się domyślić, całość dotyczyła odkryć dokonanych przez Mikołaja Kopernika oraz ich wpływu na współczesną naukę oraz podboje kosmosu. Drugim gościem był doktorant Wydziału Technologii Chemicznej PP - mgr Robert Biernacki, który zaprezentował entuzjastycznie przyjęte przez wszystkich uczniów „Chemiczne show”. Czegóż tam nie było! Na oczach uczniów płonęły ławki, w efekcie pozostając nietknięte, pełną parą szła produkcja śniegu, na zawołanie wybuchały wulkany, powstawały barwne detergenty, a w finale oczywiście nie mogło zabraknąć fajerwerków przygotowywanych na oczach uczniów. Emocji było co nie miara!

W drugiej części dnia do działania przystąpili uczniowie. Jako że, Mikołaj Kopernik obdarzony był wieloma ta-

lentami, jak na prawdziwego człowieka renesansu przystało, uczniowie mieli okazję zablysnąć tego dnia swoimi talentami. W tym celu zniesiono tradycyjny podział na klasy, a uczniowie skupili się w grupach zgodnie ze swoimi zdolnościami. Byli więc matematycy, malarze, historycy aktorzy, poeci. Matematycy musieli uporać się w określonym czasie z rozwiązaniem przygotowanych dla nich zadań, malarze mogli skopiować obraz Pietera Brugel'a „Wieża Babel” lub przedstawić własną malarską

wizję szkolnej wieży Babel, historykom przyszło rozwiązać test dotyczący historii kraju, regionu i Iwna, zaś poeci próbowali uwiecznić w poetyckich strofach postać patrona szkoły, a aktorzy musieli zmierzyć się z karkołomnymi ćwiczeniami dykcijnymi. Najlepszym matematykiem okazał się Konrad Szewczyk, starannym kopistą obrazu został Marcin Bernaś, natomiast najciekawszą własną wizję szkolnej wieży Babel zaprezentował Adrian Olszewski. Z historią za pan brat jest z kolei Jakub Chłędowski, a swój talent poetycki najlepiej ujawniła Dominika Ślis. Świetną dykcją

popisały się Natalia Kasprzak i Natalia Małyszka. Próbkę swego aktorskiego talentu zaprezentowali też członkowie szkolnego kabaretu GRANDA BANDA, prezentując program pt. „Trzy fakultety”. Na wszystkich utalentowanych czekały w tym dniu gadzety przygotowane przez Politechnikę Poznańską.

Dyrekcja szkoły, nauczyciele oraz uczniowie składają podziękowania naukowcom Politechniki Poznańskiej, którzy uświetnili swoją obecnością tego roczny dzień patrona oraz Pani Iwonie Kawiak z Działu informacji i Promocji PP. Osobne podziękowania kierują również na ręce burmistrza Pawła Iwańskiego za wsparcie finansowe podczas organizacji imprezy.

Robert Krukowski
Nauczyciel
Zespołu Szkół w Iwnie

⁶ Nicholas David, *Ocena potrzeb informacyjnych w dobie Internetu*, Warszawa 2001

PIEKIEŁKO!

W dniach 16 i 17 stycznia br. w Domu Studenckim nr 2 Politechniki Poznańskiej, studenci naszej uczelni - Jakub Chrzanowski i Hubert Szulist, zaprojektowali oraz wykonali przy użyciu farb w sprayu oraz innych technik malarskich obraz, który obejmuje całe pomieszczenie, łącznie z sufitem.

Fot. Jakub Chrzanowski

Na pomysł malowania wpadli Bartosz Wieczerski (student III roku Transportu, działający w organizacji studenckiej *Erasmus Student Network Poznan*) oraz Ewa Pawlak - kierowniczka DS2. W związku z tym, że na pomieszczenie studenci zwykli mówić „Piekiełko”, należało zrobić jak najwięcej w kierunku odzwierciedlenia tej nazwy w rzeczywistości – mówi Wieczerski. Nie obyło się zatem bez elementów nawiązujących do piekielnej symboliki, takich jak: płomienie, diabły oraz krew. Artyści zaprojektowali jednak wszystko w sposób, dzięki któremu udało się uniknąć wszelkich złych emocji, które mogły by towarzyszyć takiemu piekielnemu obrazowi. Praca została więc oparta głównie na odcieniach czerwieni, pomarańczy i żółci. Aby nie

pokrywać w całości ścian jednolitym kolorem, artyści zdecydowali się wykorzystać w tle czerwone akcenty wykonane pociągnięciami pędzla lub chlapnięciami. Na jednej ze ścian pojawił się duży, czytelny napis „Piekiełko”, obok niego, wizerunek Hellboya - komiksowego bohatera. Na przeciwległej ścianie znajdują się zaś panorama piekielnej wioski oraz cienie tłumu rąk wystających spo-

między płomieni (może to studenci błagający o wpis?). Jedną z rąk była na tyle śmiała, że odważyła się podpalić czunik dymu - dodają humorystycznie autorzy. Obok ręki na suficie znajduje się cytat z utworu „Fire Water Burn”. Na ścianie znajdującej się przy bufecie pojawił się wizerunek szefa kuchni serwującego „danie” i życzącego odbiorcy „Bon Appetit”. Ostatnią ścianę zdobi wizerunek diabełka oraz cała masa płomieni.

To nie pierwszy raz, gdy Hubert Szulist i Jakub Chrzanowski wprowadzają sztukę w mury Politechniki Poznańskiej. W 2009 Hubert Szulist wygrał konkurs na kalendarz Politechniki Poznańskiej, natomiast Chrzanowski był autorem oraz pomysłodawcą projektu adaptacji elewacji budynku Wydziału Architektury, która niestety nie doszła do skutku.

Red.

Międzynarodowy Tydzień Kulturalny 2012 w Duderstadt

Atrakcyjne niemieckie miasteczko Duderstadt gubi się we wzgórzach Dolnej Saksonii. Kilka dziesiątków ulic wypełnionych tradycyjnymi niemieckimi budynkami fahwerkowymi, 22 tysięcy niespiesznych, uśmiechniętych mieszkańców, iskrzasta rzeczka wmurowana w kamień wzdłuż całego chodnika alei centralnej. Na wschodnim skraju tej idylli w krajobraz został organicznie wpisany specjalny hotel młodzieżowy (*Jugendgästehaus Duderstadt*). Ten duży kompleks zbudowany w 1989 roku stanowi miejsce spotkań oraz schronisko dla młodych ludzi, niezależnie od ich narodowości i konfesji. Jednocześnie hotel może przyjąć ponad 200 osób. Właśnie tutaj od 9 do 14 kwietnia br. odbędzie się Międzynarodowy Tydzień Kultury 2012 - warsztaty z zakresu sztuki i europejskiej integracji.

Jedynym przedstawicielem Polski w tym wydarzeniu została grupa z Politechniki Poznańskiej. Dla załatwienia organizacyjnych spraw oraz sporządzenia programu Tygodnia, w dniach 17-19 lutego zorganizowano spotkanie

przygotowawcze, na które wyjechali reprezentanci Towarzystwa Poligrodzianie - *EFCO Poland*. Poza delegacją z kraju, udział w sesji wzięli wykładowcy przyszłych warsztatów i liderzy zaproszonych zespołów z Niemiec, Węgier oraz Wielkiej Brytanii. Podczas weekendu odbyła się oficjalna część, czyli spotkania oraz *brainstorming*, podczas których omówiono szczegółowo organizacyjne sprawy oraz wybrano godło całej inicjatywy. Został nim warkoczyk, jako symbol splotu i współpracy narodów. Program tygodnia składa się z pracy warsztatowej, czyli z zajęć z muzyki, śpiewu, tańca, teatru, folkloru, plastyki oraz dokumentacji filmowej. Ważne,

by praca na zajęciach było ciekawa zarówno dla doświadczonych osób jak nowicjuszy. Oprócz napiętych działań artystycznych, zaplanowano też szereg imprez integracyjnych.

Już po krótkim lutowym pobycie możemy śmiało stwierdzać, że organizatorzy Tygodnia *Deutsche Jugend in Europa* zaplanowali wspaniałe wydarzenie dla uczestników Międzynarodowego Tygodnia Kulturalnego organizowanego w kwietniu 2012 roku. Entuzjazm ludzi oraz piękne otoczenie są tego potwierdzeniem.

Igor Stankiewicz

AKADEMICKIE MISTRZOSTWA POLSKI W NARCIARSTWIE ALPEJSKIM

Mateusz Garniewicz ponownie w podwójnej koronie!

Mateusz Garniewicz, student III roku Wydziału Elektrycznego, wywalczył ZŁOTY medal w klasyfikacji generalnej w slalomie specjalnym, podczas rozgrywanych w Zakopanem Akademickich Mistrzostw Polski w narciarstwie alpejskim.

Mateusz oczywiście został także ZŁOTYM medalistą w klasyfikacji Uczelni Technicznych.

Przypomnijmy, że jest to już DRUGI złoty krążek Mateusza podczas tegorocznych zawodów i tym samym powtórzył on swój ubiegłoroczny wyczyn.

Wyśmienitą formę sportową, tym razem w slalomie specjalnym, potwierdził kolejny reprezentant Politechniki Poznańskiej - Adam Będkowski (II rok wydziału Inżynierii Zarządzania), zdobywając również swój drugi, SREBRNY medal, w klasyfikacji Uczelni Technicznych.

Narciarze Politechniki Poznańskiej zajęli również doskonałe miejsca w punktacjach drużynowych zdobywając BRĄZOWY medal w klasyfikacji generalnej i ZŁOTY wśród Uczelni Technicznych.

Szczegółowe wyniki AMP na stronie: www.amp.azs.pl

AKADEMICKIE MISTRZOSTWA POLSKI 2012

w snowboardzie

Reprezentanci Politechniki Poznańskiej bardzo udanie wystartowali w AMP w snowboardzie.

Mężczyźni wywalczyli BRĄZOWY medal w klasyfikacji generalnej i SREBRNY wśród Uczelni Technicznych.

Indywidualnie, Maciej Hańczewski (Wydział Elektryczny) zdobył BRĄZOWY

medal w klasyfikacji generalnej i ZŁOTY w klasyfikacji Uczelni Technicznych.

Wśród pań Agnieszka Dylewska (Wydział Architektury) wywalczyła SREBRNY medal wśród Uczelni Technicznych.

Szczegółowe wyniki AMP w snowboardzie na stronie: www.amp.azs.pl

PRIME – (nie)zwykłe koło naukowe

Dzieli nas wiele, ale łączy jedno - chęć rozwijania zainteresowań i realizacji marzeń! Członków koła naukowego PRIME scharakteryzować można następująco - młodzi, ambitni, ludzie z pasją. Bierzymy czynny udział w konferencjach naukowych, warsztatach oraz szkoleniach, wydarzeniach uczelnianych, wykładach tematycznych, imprezach okolicznościowych, organizujemy wycieczki do firm produkcyjnych, piszemy artykuły naukowe, integrujemy się ze środowiskiem naukowców i praktyków. Aktywny udział w życiu uczelni pozwala nam nie tylko na poszerzanie swoich horyzontów, ale również na poznawanie ciekawych ludzi.

PRIME - początki

Pomysł powstania koła naukowego PRIME zrodził się już w 2010 r., lecz oficjalnie Koło działa od 2011 roku. Wszelkie działania podejmowane są pod czujnym okiem mgr inż. Justyny Trojanowskiej oraz dr inż. Ewy Dostatni. Początkowo nasza aktywność ograniczała się do podejmowania decyzji związanych z charakterem spotkań koła, sposobami nawiązywania kontaktów z firmami oraz integracją członków. Z czasem sprecyzowaliśmy cele do osiągnięcia i wyznaczyliśmy zadania do realizacji. Dziś PRIME, to jedno z najprężniej działających kół naukowych w Politechnice Poznańskiej.

PRIME - co robimy

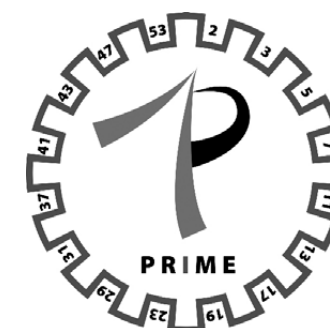
Podczas spotkań poszerzamy naszą wiedzę oraz dzielimy się doświadczeniami zdobytymi w trakcie studiów oraz praktyk studenckich. W związku z tym, że w większości jesteśmy studentami kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji, zależy nam nie tylko na pogłębianiu wiedzy w tym zakresie, ale również na podglądaniu praktyków i poznaniu procesów produkcyjnych, nie tylko teoretycznie. Dlatego dokładamy wszelkich starań, by jak najczęściej odwiedzać zakłady produkcyjne. Do tej pory nawiązaliśmy współpracę m.in. z takimi firmami jak: NIVEA Polska - Grupa Beiersdorf, Volkswagen Poznań,

K O Ł O N A U K O W E

PRIME

- zwykłe koło
niezwykłych ludzi!

Koło naukowe PRIME działa przy Wydziale Budowy Maszyn i Zarządzania Politechniki Poznańskiej od 2011 roku i z każdym miesiącem jest coraz bardziej widoczne na naszej Uczelni. Zrzeszając ambitnych i przedsiębiorczych studentów organizujemy m.in. spotkania integracyjne, wycieczki do zakładów produkcyjnych, spotkania z praktykami, warsztaty i szkolenia, wykłady tematyczne. A wszystko po to, by pogłębić wiedzę z zakresu zarządzania i inżynierii produkcji, zintegrować brać studentką, a nade wszystko zdobyć wiedzę i umiejętności praktyczne, które wyróżnią nas na rynku pracy.

rzemy również czynny udział w konferencjach, nie tylko tych organizowanych na naszej Uczelni. Dzięki spotkaniom nie tylko poszerzamy wiedzę i zdobywamy doświadczenie, ale również stajemy się bardziej kreatywni i pewni siebie.

Obszary naszych zainteresowań to m.in. zarządzanie produkcją, techniki wytwarzania, zarządzanie jakością. Interesują nas również zagadnienia związane z autoprezentacją i rozwojem osobistym. Nasze umiejętności szkolimy przygotowując i nieustannie doskonaląc prezentacje dotyczące zainteresowań, pasji oraz celów. Wspólnie pracujemy nad naszą stroną internetową, na którą już wkrótce zapraszamy!

Adam's, Phoenix Contact. Spotkania koła PRIME to również okazja do uczestniczenia w warsztatach, szkoleniach i prelekcjach prowadzonych przez zaprzyjaźnionych przedsiębiorców. Bie-

PRIME - dołącz do nas

Albert Einstein zwykł mówić - *Każdy głupi może wiedzieć. Sedno to zrozumieć.* I właśnie zrozumieć tego czego dowiadujemy się na studiach oraz pokazaniem praktycznych zastosowań teoretycznej wiedzy zajmuje się nasze koło. Więc nie zastanawiaj się dłużej i dołącz do nas kontaktując się z opiekunem koła (justyna.trojanowska@doctorate.put.poznan.pl).

Dlaczego warto?

Dlatego, że należąc do PRIME zawsze jesteś w centrum życia uczelnianego, masz aktualne informacje o wszelkich

Każdy głupi może wiedzieć.
Sedno to zrozumieć.

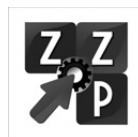
Albert Einstein

wydarzeniach mających miejsce na Politechnice, uczestniczysz w szkoleniach, warsztatach, konferencjach organizowanych przez prestiżowe uczelnie i wiodące firmy na rynku, zdobywasz doświadczenie, poznajesz ciekawych ludzi, otrzymujesz wsparcie ciekawych projektów oraz inicjatyw, nawiązujesz

kontakty z organizacjami młodzieżowymi w całym kraju. Dzięki właściwie ukierunkowanej aktywności będziesz mógł realizować własne ambicje i marzenia, również poprzez pracę zespołową nad konkretnymi projektami. Czekamy właśnie na Ciebie!

Magdalena Tokarz
Koło Naukowe PRIME

W S P I E R A J Ą N A S

Newsletter

Nr 03/2012 MARZEC 2012 r.

Punktu Kontaktowego
7. Programu Ramowego UE
Politechniki Poznańskiej

AKTUALNOŚCI

Laureaci Programu IDEAS

Europejska Rada ds. Badań Naukowych przyznała prof. dr. hab. inż. Ryszardowi Horodeckiemu, wybitnemu fizykowi

i współtwórcy podstaw teoretycznych informatyki kwantowej z Uniwersytetu Gdańskiego, prestiżowy europejski grant w wysokości prawie 2 mln euro. Grant jest finansowany w ramach programu IDEAS (*Advanced Grant*), który jest jednym z czterech podprogramów

7. Programu Ramowego UE na lata 2007-2013.

Projekt realizowany w ramach grantu pod tytułem „Kwantowe zasoby: koncepcje i zastosowania” (QOLAPS) dotyczy badań w zakresie teorii i implemen-

tacji nowych specyficznych zasobów, takich jak: kwantowe korelacje, kwantowa nielokalność czy kontekstualność. Na Politechnice Gdańskiej prowadzi go prof. dr hab. Paweł Horodecki z Wydziału Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej. Ponadto w projekcie uczestniczą: Centrum Fizyki Teoretycznej PAN, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Ludwig-Maximilians-Universität oraz Stockholm Universitet.

Analiza danych statystycznych, dotyczących liczby *ERC Advanced Grants* uzyskanych przez poszczególne kraje wskazuje, że największej projektów otrzymały (w latach 2008-2011) Wielka Brytania (240), Niemcy (156) i Francja (132) (<http://erc.europa.eu/document-library>). W Polsce naukowcy do tej pory otrzymali jedynie dwa takie projekty, są to: prof. Tomasz Dietl z Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego i Polskiej Akademii Nauk (2008) oraz prof. Andrzej Udalski, astronom z Uniwersytetu Warszawskiego (2009). Dlatego, co należy jeszcze raz podkreślić, sukces gdańskich uczonych jest ogromny.

Polski fizyk we władzach European Research Council

Znany polski fizyk prof. Tomasz Dietl - z Instytutu Fizyki Polskiej Akademii Nauk i Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego - został powołany przez Komisję Europejską do Komitetu Sterującego European Research Council, czyli Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych.

Rada powstała w 2007 roku w ramach 7. Programu Ramowego Unii Europejskiej; jest ogólnoeuropejską organizacją, do której zadań należy stymulowanie, wspieranie i finansowanie badań naukowych. Komitet Sterujący Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych „sprawuje nadzór nad działalnością organów wykonawczych ERC, w tym przyjmuje plany pracy, budżet i sprawozdania roczne; komitet liczy pięć osób, powoływanych na dwuletnią, odnawialną kadencję”.

„Granty naukowe rozdzielane za pośrednictwem Europejskiej Rady do spraw Badań Naukowych to 15 proc. całkowitego budżetu 7. Programu Ramowego UE,

czyli 7,5 miliarda euro (w bieżącym roku ok. 1,5 miliarda)” - zwrócono uwagę w komunikacie Instytutu Fizyki PAN.

Przypomniano, że do tej pory ERC rozpatrzyła ponad 26 tys. wniosków i sfinansowała ponad 2 tys. projektów badawczych. Naukowcy z Polski wnioskowali do ERC ponad pół tysiąca razy. „Finansowanie przyznano jedynie w 11 przypadkach: ośmiokrotnie w programie *ERC Starting Grants*, wspierającym młode, innowacyjne zespoły naukowe, i trzykrotnie w programie *ERC Advanced Grants*, adresowanym do naukowców-liderów”.

Własność intelektualna w 7.PR

Na stronie internetowej Krajowego Punktu Kontaktowego w dziale „Publikacje” - www.kpk.gov.pl/publikacje/index.html została zamieszczona broszura: „Własność intelektualna w projektach 7.PR w pigułce”.

Broszura zawiera opis najważniejszych zasad odnoszących się do własności intelektualnej w 7. Programie Ramowym. Wychodząc od zarysowania ram prawnych porusza kwestie własności rezultatów projektów współfinansowanych z 7.PR, a także obowiązków dotyczących ochrony tych rezultatów, ich upowszechniania i wykorzystania. Wspomina również o zasadach wymiany wiedzy między parterami w projekcie.

Polskie sukcesy

Krajowy Punkt Kontaktowy Programów Badawczych UE opublikował angielskojęzyczną broszurę informacyjną *Polish Success Stories*. Publikacja ta zawiera opisy całej gamy projektów 7.PR, w których uczestniczyły polskie organizacje, m.in. wszystkie projekty, które otrzymały dofinansowanie w konkursach na Centra Doskonałości (Potencjał badawczy) w 7.PR.

Każdy wpis zawiera informacje o założeniach, celu i wynikach projektu, dofinansowaniu, a także o składzie konsorcjum oraz dane kontaktowe. Stanowi ona zatem doskonały przegląd różnego typu projektów i działań finansowanych z 7.PR i może być wykorzystywana jako

pomoc w poszukiwaniu doświadczonych partnerów do kolejnych projektów w programach ramowych.

Dane do publikacji gromadzono od lutego do września 2011 r. Każdy wpis wprowadzony został przez poszczególnych beneficjentów.

Wpisy dotyczące projektów prowadzonych w poprzednich programach ramowych - 5.PR i 6.PR oraz CIP (Program Konkurencyjność i Innowacje) dostępne są za pośrednictwem bazy danych na stronie KPK.

W sumie, na stronie znajduje się 146 opisów projektów. Wszystkie wpisy, pogrupowane według programów ramowych i priorytetów, można przeglądać zarówno w języku polskim, jak i angielskim. Informujemy, że baza danych jest wciąż otwarta i jednocześnie zachęcamy do wprowadzania informacji o swoich projektach: <http://en.kpk.gov.pl>, dział *Polish Potential*.

W roku 2012 przewiduje się kolejną tego typu publikację, tym razem ukierunkowaną na ICT. Będzie ona dystrybuowana na tegorocznej konferencji *ICT Proposers Day* we wrześniu. KPK niedługo ogłosi dalsze informacje na ten temat.

Zapraszamy na stronę poświęconą przyszłemu Programowi Ramowemu Horizon2020 http://ec.europa.eu/research/horizon2020/index_en.cfm, który rozpocznie się 01.01.2014 r.

KONFERENCJE, SZKOLENIA, WARSZTATY

Aktualny wykaz organizowanych spotkań można znaleźć na następujących stronach:

www.kpk.pl
www.rpk.ppnt.poznan.pl
www.fp7.pl

(Sporządzono na podstawie: Serwis Komisji Europejskiej, Serwis KPK, Oficjalna Strona WWW polskiej Prezydencji)

Zespół Punktu Kontaktowego 7. PR UE
Dział Spraw Naukowych

Ekologiczne akumulatory z odpadów - prestiżowa publikacja polskiego naukowca

Dr hab. inż. Grzegorz Młczarek z Politechniki Poznańskiej i prof. Olle Inganäs ze szwedzkiego Linköping University opisali nowy rodzaj katody, która znajdzie zastosowanie w tanich i ekologicznych akumulatorach. Pracę na ten temat opublikował magazyn "Science"

Nasza cywilizacja potrzebuje nowych baterii. Wszyscy obwieszamy się elektroniką działającą na prąd, z nadzieją, że nowe typy akumulatorów zapewnią długą pracę ukończonym gadżetom. Równocześnie chcielibyśmy, by ładowały się szybko i nie wymagały wymiany po kilku miesiącach eksploatacji. Motoryzacja również liczy na postęp w tej dziedzinie, bo samochody elektryczne wciąż nie są w stanie zagrozić tym spalinywym.

Na dużo dobrych baterii liczy też energetyka. Coraz popularniejsze mini-elektrownie wiatrowe i słoneczne nie są w stanie produkować tyle samo energii przez cały czas. Wiatrak zwinają, gdy przestaje wiać. Panele słoneczne działają tylko wówczas, gdy świeci słońce.

Wytworzona energia trzeba zmagazynować na później. Najlepiej na miejscu - bez przesyłania gdzieś do sieci i strat z tym związanych. Ekologiczny dom z własnymi źródłami energii potrzebuje dobrych akumulatorów.

Jednak produkcja nowych baterii wymaga zwykle stosowania rzadkich surowców i często wiąże się z kosztownymi procesami produkcyjnymi.

- W pańskiej komórce bwi typowa, popularna bateria litowo-jonowa - wyjaśnia młdr Młczarek. - Do jej produkcji użyto litu, który jest metalem dość rzadkim.

Lekkie katody zbudowane z utlenionego litu dr Grzegorz Młczarek chciałby zastąpić specjalnym polimerem. Na całym świecie trwają prace nad elektrodami polimerowymi, składającymi się ze tworzyw sztucznych zdolnych do przechowywania ładunku elektrycznego. Jak wyjaśnia magazynowi Next, nie wystarczy opracowanie ciekawej elektrody w laboratorium. Trzeba się postarać, żeby jej produkcja była opłacalna. Kluczowy jest więc wybór odpowiednich surowców - dostępnych i tanich.

- Zalegą używania materiałów odnawialnych do przechowywania ładunków elektrycznych jest to, że obtrzymać ich ilość jest cały czas produkowana przez rośliny rosnące na całej Ziemi - podkreśla prof. Inganäs. - To materiał tani, który dziś zazwyczaj spala się w kotłowni.

Polak i Szwed zaproponowali specjalny kompozyt zawierający odpady przemysłu papierniczego, czyli ligninę. Lignina jest jednym z podstawowych składników drewna, stanowiący jedną trzecią jego masy. Trochę więcej jest w drewnie celulozy. Obie substancje to dwa polimery najpopularniejsze w przyrodzie. W procesie przemysłowej produkcji celulozy lignina jest produktem odpadowym. Jej koszt jest minimalny, a niektóre zakłady chętnie oddają ją za darmo.

Niemal równie tani jest drugi składnik opisanego przez naukowców kompozytu - polioliol. To także związek organiczny, więc można go tanio wyprodukować - z ropy naftowej, albo również z produktów roślinnych. Obie substancje tworzą cienką na pół mikrona warstwę, która stanie się katodą ekologicznego akumulatora.

W takiej baterii za transport ładunku będą odpowiadać związki, które podobną rolę odgrywają w procesie fotosyntezy. A to przecież technologia sprawdzona od wielu milionów lat.

Nim praca na ten temat została opublikowana w prestiżowym magazynie "Science", badacze zgłosili odkrycie do urzędu patentowego. I co dalej? Reszta baterii?

- Reszta baterii jest z tyłu głowy - zapewnia dr Młczarek. - Tymczasem pracujemy nad optymalizacją procesu produkcji tego kompozytu. W "Science" opisujemy jeden z kilkunastu udanych eksperymentów. A zajmujemy się różnymi rodzajami ligniny, pochodzącymi z różnych roślin. Chociaż bowiem w Europie papier otrzymuje się z drewna, na całym świecie używa się do tego celu różnych materiałów. W Azji stosuje się między innymi słomę ryżową, a w Brazylii mają dużo wytkotów z trzciny cukrowej. Zbieramy próbki takich materiałów i staramy się udoskonalić naszą technologię - wyjaśnia naukowiec.

Zobacz więcej na temat: ekologia fizyka przemysł nauka energetyka

www.next.gazeta.pl, 22 marca 2012 r.

www.sport.pl, 22 marca 2012 r.

www.gloswielkopolski.pl, 19 marca 2012 r.

Informacja dotycząca realizacji współpracy pomiędzy spółką Infrastruktura Euro Poznań 2012, a Politechniką Poznańską, w ramach programu

EUROSTUDENCI 2012

Organizowanie i przeprowadzenie staży zostało powierzone spółce, która po dokonaniu wiążących ustaleń z władzami poznańskich uczelni wyższych, stworzyła stosowne ramy organizacyjne, formalne i techniczne, celem przeprowadzenia staży. Przyjęto również, że proces rekrutacji kandydatów do odbycia stażu przeprowadzą uczelnie z uwzględnieniem ich (staży) nadprogramowego charakteru.

Efektom powyższych działań było podpisanie w dniu 13 stycznia 2011 r., listu intencyjnego przez Prezydenta Poznania i Rektorów: Politechniki Poznańskiej, Uniwersytetu Ekonomicznego oraz Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Uroczystość została poprzedzona promocją programu i konferencją prasową.

Sam program stażowy został zainaugurowany w dniu 2 marca 2011 r. w siedzibie

Z inicjatywy Prezydenta Mirosława Kruszyńskiego powstał program Eurostudenci 2012, którego celem było nawiązanie współpracy pomiędzy władzami Poznania a środowiskiem akademickim w związku organizacją UEFA EURO 2012™ i zadaniami inwestycyjnymi realizowanymi przez spółkę Infrastruktura Euro Poznań 2012.

spółki, gdzie w obecności poznańskich mediów, 10 studentów powyższych uczelni, przystąpiło do jego I edycji, zaplanowanej, w wymiarze 180 godzin, na okres trzech miesięcy.

Przebieg stażu obejmujący część teoretyczną i praktyczną został ustanowiony indywidualnie przez kierowników

projektów realizowanych przez spółkę z każdym ze studentów.

Podstawowymi kryteriami układania harmonogramu praktyk były:
- tempo zaawansowania realizacji konkretnej inwestycji,
- kierunek studiów, wydział, specjalność (z uwagi na specyfikę inwestycji),

- tryb studiów i związane z nim ob-
ostrzenia - program skierowany został
do studentów II stopnia (IV i V roku).

Generalnym założeniem programu było
przypisanie stażystów do konkretnych
inwestycji, tak aby potencjalna wiedza
i nabyte umiejętności, w zakresie wy-
branego projektu, w którym uczestniczy
stażysta, były pełne.

Miejscem odbywania staży były siedzi-
ba spółki, place budów (ICHOT'u, trasy
tramwajowej os. Lecha-Franowo, odno-
wy infrastruktury Transportu publicznego
w związku z organizacją EURO 2012
- przebudowa ronda J. Nowaka-Jezio-
rańskiego i rozbudowa ul. Grunwaldz-
kiej, przedłużenie trasy PST do dworca
zachodniego) oraz inne wynikające
z bieżących potrzeb kierowników pro-
jektów i terminów ich realizacji (biura
inżyniera kontraktu itp.). W ramach
programu wszyscy stażyści zostali ob-
jęci niezbędnymi szkoleniami (bhp,
ppoż) oraz zapoznali się z regulami-
nem stażu. Należy zaznaczyć, iż pro-
gram stażowy był programem płatnym,
a udział w nim wiązał z wynagrodzeniem
w kwocie 300 zł miesięcznie. Ponadto
w ramach podsumowania I i II edycji
każdy ze stażystów otrzymał możliwość
zapoznania się ze wszystkimi realizo-
wanymi inwestycjami, bez względu na
to do której konkretnej inwestycji był
przypisany. W tym celu został zorgani-

zowanym wspólny objazd po placach
budów, gdzie kierownicy poszczególnych
projektów przedstawili ich bieżący stan.
Uczestników każdej z edycji staży
zobowiązano do przedłożenia spra-
wozdań z czynności jakie wykonywali
w ramach uczestnictwa w programie.

Zakończenie I edycji staży odbyło się
zgodnie z harmonogramem 31 maja
2011 r., a ich uroczyste podsumowanie
z udziałem Prezydenta Ryszarda Grobel-
nego i jego zastępcy Mirosława Kruszyń-
skiego, miało miejsce w dniu 21 czerwca
2011 r. w Urzędzie Miasta. Podczas spo-
tkania studenci otrzymali zaświadczenia o
odbyciu stażu, opisujące jego przebieg in-
dywidualnie, na podstawie dostarczonych
sprawozdań. W spotkaniu uczestniczyli
przedstawiciele poznańskich mediów.

Dnia 7 listopada 2011 r. została zain-
augurowana II edycja programu, która
odbywała się na dotychczasowych zasa-
dach z uwzględnieniem tempa zaawan-
sowania realizowanych przedsięwzięć,
jej zakończenie nastąpiło 9 lutego br.
Spotkanie inauguracyjne i podsumowu-
jące swoją obecnością uświetnili z-ca
Prezydenta Mirosław Kruszyński, Prze-
wodniczący Rady Nadzorczej spółki Ję-
drzej Solarzski, władze spółki; Prezes An-
drzej Nowakowski i wiceprezes Krystyna
Rakowska, przedstawiciele prasy. Każdy
z uczestników stażu otrzymał zaświad-
czenie o jego odbyciu.

Do przykładowych czynności i zadań
z jakimi mieli do czynienia podczas
odbywania stażu studenci PP należy
zaliczyć:

- udział wspólnie z kierownikiem pro-
jektu w kontrolach na placu budowy
dotyczących poprawności wykona-
nia i zgodności prowadzonych robót
z dokumentacją wykonawczą,
- weryfikacja dokumentacji projekto-
wej i zasadami sporządzania projektu
wykonawczego,
- analiza procedury przetargowej,
- udział w rozmowach wstępnych dot.
przetargu na system zarządzania za-
jezdnia MPK Poznań Franowo,
- analiza dokumentacji BHP w tym do-
tyczącej prac rozbiórkowych oraz pla-
nu BIOZ,
- udział w pracach nad sporządzeniem
studium wykonalności projektu, pro-
jektu koncepcyjnego oraz raportu
oceny oddziaływania na środowisko,
- ocena kompletności kosztorysów
ofertowych będących podstawą wy-
boru firmy do wykonania robót głów-
nych,
- opiniowanie instrukcji bezpieczeń-
stwa branży torowej,
- analiza schematów zasilania sieci
i działaniem podstacji energetycznych
(infrastruktura szynowa; torowiska
i trakcje elektryczne),
- komputerowy system sterowania ru-
chem (elektroniczny system sterowa-
nia ruchem kolejowym firmy Thales
oraz centralny system sterowania ru-
chem drogowym ZDM w Poznaniu)
- zagadnienia związane z budową po-
jazdów szynowych w tym obsługą
oprogramowania diagnostycznego
tramwaju Combino oraz okablowa-
niem i przepływem sygnałów w po-
jazdach Combino i Tramino.

Trzecia edycja programu Eurostudenci
2012 rozpoczęła się 12 marca br.

Red.

Zajęcia są bezpłatne

SPORT

dla najmłodszych

zapraszamy dzieci
w wieku od 1,5 roku do 5 lat
na zabawy rekreacyjno-usprawniające
w Centrum Sportu Politechniki Poznańskiej
na kampusie Warta
w każdą SOBOTĘ
godz. 11.00 – 12.30

Zajęcia prowadzi:
mgr Katarzyna Wasielewska
bagienka3@gmail.com

W zajęciach biorą udział dzieci wraz z opiekunami;
Przed zajęciami zarówno dzieci jak i opiekunowie
zmieniają obuwie;
Prosimy nie przyprowadzać dzieci z wyraźnymi
znakami infekcji (katar, kaszel).

ROZPRAWY / HABILITACJE

Gruszka J., Technologiczne kształtowanie cech funkcjonalnych warstwy powierzchniowej tulei cylindrowych

Malujda I., Modelowanie pól naprężeń i temperatury w procesach uplastyczniania i zagęszczania drewna zorientowane na potrzeby projektowania maszyn

Pielecha J., Identyfikacja parametrów cząstek stałych z silników spalinowych

Lewiński J., Optymalne kształtowanie wypukłych den naczyń ciśnieniowych

MONOGRAFIE

Pacholski L., Malinowski B., Niedzwiedz Sz., Procesowe, strukturalne i kooperacyjne aspekty innowacyjności organizacyjnej przedsiębiorstw

SKRYPTY

Gorączko W., Ochrona radiologiczna

Leda H., Materiały inżynierskie w zastosowaniach biomedycznych, wyd. 2

Serdecki W. (Red.), Badania silników spalinowych

Walczak J., Inżynierska mechanika płynów, wyd. 2

ZESZYTY NAUKOWE

Advances in Electronics and Telecommunications vol. 2 nr 4

Archiwum Instytutu Inżynierii Lądowej Nr 11/2011

Electrical Engineering 65/2011

Electrical Engineering 66/2011